

Uradni list

Evropske unije

L 159

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

28. maj 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (prenovitev) 1
- ★ Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) ⁽¹⁾ 11

SKLEPI

- ★ Sklep št. 573/2014/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o boljšem sodelovanju med javnimi zavodi za zaposlovanje (JZZ) ⁽¹⁾ 32

II Nezakonodajni akti

MEDNARODNI SPORAZUMI

- ★ Informacija o začetku veljavnosti Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Turčijo o sodelovanju Republike Turčije pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami 40

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

UREDBE

- ★ **Delegirana uredba Komisije (EU) št. 574/2014 z dne 21. februarja 2014 o spremembi Priloge III k Uredbi (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o vzorcu, ki se uporablja za pripravo izjave o lastnostih gradbenih proizvodov** 41
- ★ **Uredba Komisije (EU) št. 575/2014 z dne 27. maja 2014 o spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 383/2012 o določitvi tehničnih zahtev v zvezi z vozniškimi dovoljenji, ki vključujejo medij za shranjevanje (mikročip) ⁽¹⁾** 47
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 576/2014 z dne 27. maja 2014 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 50

SKLEPI

2014/302/EU:

- ★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 27. maja 2014 o spremembi Sklepa 2011/166/EU o ustanovitvi SHARE-ERIC** 52

2014/303/EU:

- ★ **Sklep Evropske centralne banke z dne 20. februarja 2014 o prepovedi denarnega financiranja in obrestovanju vlog države s strani nacionalnih centralnih bank (ECB/2014/8)** 54

SMERNICE

2014/304/EU:

- ★ **Smernica Evropske centralne banke z dne 20. februarja 2014 o domačih poslih upravljanja s sredstvi in obveznostmi s strani nacionalnih centralnih bank (ECB/2014/9)** 56

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/60/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 93/7/EGS ⁽²⁾ je bila bistveno spremenjena z direktivama 96/100/ES ⁽³⁾ in 2001/38/ES ⁽⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi jo bilo treba zaradi jasnosti prenoviti.
- (2) Notranji trg je območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje blaga, oseb, storitev in kapitala v skladu z določbami Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu s členom 36 PDEU zadevne določbe o prostem gibanju blaga ne izključujejo prepovedi ali omejitev uvoza, izvoza ali tranzita blaga, če so utemeljene z varstvom nacionalnega bogastva z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo.
- (3) Pod pogoji in v okviru omejitev člena 36 PDEU države članice obdržijo pravico do opredeljevanja svojega nacionalnega bogastva in do izvajanja ukrepov, potrebnih za njegovo varstvo. Kljub temu ima Unija pomembno vlogo pri spodbujanju sodelovanja med državami članicami za zaščito kulturne dediščine evropskega pomena, katere del je takšno nacionalno bogastvo.
- (4) Z Direktivo 93/7/EGS je bila vzpostavljena ureditev, na podlagi katere lahko države članice zagotovijo vračilo na njihovo ozemlje predmetov kulturne dediščine, ki so uvrščeni v nacionalno bogastvo v smislu člena 36 PDEU in spadajo v skupne kategorije predmetov kulturne dediščine iz Priloge k navedeni direktivi ter so bili odstranjeni z njihovega ozemlja, pri čemer so bili kršeni nacionalni ukrepi ali Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 ⁽⁵⁾. Navedena direktiva je zajemala tudi predmete kulturne dediščine, ki so uvrščeni v nacionalno bogastvo in so sestavni del javnih zbirk ali inventarja cerkvenih institucij ter niso spadali v te skupne kategorije.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/7/EGS z dne 15. marca 1993 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice (UL L 74, 27.3.1993, str. 74).

⁽³⁾ Direktiva 96/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. februarja 1997 o spremembi Priloge k Direktivi 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice (UL L 60, 1.3.1997, str. 59).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001 o spremembi Direktive Sveta 93/7/EGS o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice (UL L 187, 10.7.2001, str. 43).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 116/2009 z dne 18. decembra 2008 o izvozu predmetov kulturne dediščine (UL L 39, 10.2.2009, str. 1).

- (5) Z Direktivo 93/7/EGS je bilo uvedeno upravno sodelovanje med državami članicami v zvezi z njihovim nacionalnim bogastvom, ki je tesno povezano z njihovim sodelovanjem z Interpolom in drugimi pristojnimi organi na področju ukradenih umetniških del in ki zajema zlasti evidentiranje izgubljenih, ukradenih ali protipravno odstranjenih predmetov kulturne dediščine, ki so del njihovega nacionalnega bogastva in njihovih javnih zbirk.
- (6) Postopek, določen z Direktivo 93/7/EGS, je pomenil prvi korak k sodelovanju med državami članicami na tem področju v okviru notranjega trga z namenom nadaljnjega medsebojnega priznavanja ustreznega nacionalnega prava.
- (7) Uredba (ES) št. 116/2009 je skupaj z Direktivo 93/7/EGS uvedla sistem Unije za varstvo predmetov kulturne dediščine držav članic.
- (8) Cilj Direktive 93/7/EGS je bil zagotoviti fizično vračilo predmetov kulturne dediščine državi članici, z ozemlja katere so bili protipravno odstranjeni, ne glede na lastninske pravice do teh predmetov. Pri uporabi navedene direktive pa so se pokazale omejitve zadevne ureditve, ki naj bi zagotavljala vračilo teh predmetov kulturne dediščine. Poročila o uporabi navedene direktive so pokazala, da se je direktiva le redko uporabljala, zlasti zaradi omejenega področja njene uporabe, ki je posledica pogojev iz Priloge k navedeni direktivi, kratkega časovnega roka, v katerem se lahko začne postopek za vračilo, ter stroškov, povezanih s tem postopkom.
- (9) Področje uporabe te direktive bi bilo treba razširiti na vsak predmet kulturne dediščine, ki ga je država članica v skladu z nacionalno zakonodajo ali upravnimi postopki uvrstila v ali ga je opredelila kot nacionalno bogastvo z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo v smislu člena 36 PDEU. Ta direktiva bi tako morala zajemati predmete zgodovinske, paleontološke, etnografske, numizmatične ali znanstvene vrednosti, če so uvrščeni v nacionalno bogastvo ali tako opredeljeni, ne glede na to, ali so del javne ali druge zbirke oziroma so posamezni predmeti, in ne glede na to, ali so bili pridobljeni iz zakonitih ali nezakonitih izkopavanj. Poleg tega za predmete kulturne dediščine, uvrščene v nacionalno bogastvo ali tako opredeljene, ne bi smelo več biti nujno, da spadajo v kategorije ali so v skladu z mejnimi vrednostmi, povezanimi z njihovo starostjo in/ali njihovo finančno vrednostjo, da bi izpolnjevali pogoje za vračilo iz te direktive.
- (10) Spoštovanje različnih nacionalnih ureditev za varstvo nacionalnega bogastva je priznано na podlagi člena 36 PDEU. Za spodbuditev medsebojnega zaupanja, pripravljenosti za sodelovanje in medsebojnega razumevanja med državami članicami bi bilo treba v okviru člena 36 PDEU opredeliti področje uporabe izraza „nacionalno bogastvo“. Države članice bi morale olajševati tudi vračilo predmetov kulturne dediščine državi članici, z ozemlja katere so bili ti predmeti protipravno odstranjeni, ne glede na datum pristopa te države članice, in zagotoviti, da vračilo teh predmetov ne povzroči nerazumno visokih stroškov. Državam članicam bi moralo biti omogočeno, da ob upoštevanju ustreznih določb PDEU vrnejo predmete kulturne dediščine, ki niso uvrščeni v nacionalno bogastvo ali tako opredeljeni, pa tudi predmete kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni pred 1. januarjem 1993.
- (11) Treba je okrepiti upravno sodelovanje med državami članicami, da se zagotovi učinkovitejša in enotnejša uporaba te direktive. Zato bi morali osrednji organi medsebojno učinkovito sodelovati in si izmenjevati informacije v zvezi s protipravno odstranjenimi predmeti kulturne dediščine, in sicer z uporabo informacijskega sistema za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: IMI) iz Uredbe (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zaradi boljšega izvajanja te direktive bi bilo treba vzpostaviti modul sistema IMI, ki bi bil posebej prilagojen predmetom kulturne dediščine. Zaželeno je tudi, da bi ta sistem uporabljali tudi drugi pristojni organi držav članic, kadar je to ustrezno.
- (12) Da se zagotovi varstvo osebnih podatkov, bi morala biti upravno sodelovanje in izmenjava informacij med pristojnimi organi skladna s pravili iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter, če se uporablja IMI, Uredbe (EU) št. 1024/2012. Opredelitve pojmov iz Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ bi se morale uporabljati tudi za namene te direktive.
- (13) V praksi se je izkazalo, da je rok za preverjanje, ali je predmet kulturne dediščine, najden v drugi državi članici, predmet kulturne dediščine v smislu Direktive 93/7/EGS, prekratek. Zato bi ga bilo treba podaljšati na šest mesecev. Daljše obdobje bi moralo državam članicam omogočiti sprejetje potrebnih ukrepov, da se predmet kulturne dediščine zaščiti in se po potrebi prepreči izogibanje postopku za vračilo.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES („uredba IMI“) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 74).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (14) Prav tako bi bilo treba rok za začetek postopka za vračilo podaljšati na tri leta od datuma, ko je država članica, z ozemlja katere je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen, izvedela za kraj, kjer se predmet kulturne dediščine nahaja, ter identiteto njegovega lastnika ali imetnika. Podaljšanje tega roka bi moralo olajšati vračilo in odvrnati od nezakonitega iznosa nacionalnega bogastva. Zaradi jasnosti bi bilo treba navesti, da začne rok za začetek postopka teči na dan, ko je informacije pridobil osrednji organ države članice, iz ozemlja katere je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen.
- (15) V direktivi 93/7/EGS je bilo določeno, da se postopek vračila ne sme sprožiti več kot 30 let po datumu, ko je bil predmet protipravno odstranjen z ozemlja države članice. Vendar v primeru predmetov, ki so del javnih zbirk, in predmetov, ki so del inventarja cerkvenih institucij v državah članicah, v katerih po nacionalnem pravu zanje velja posebna varstvena ureditev, za postopek za vračilo pod določenimi pogoji velja daljši rok. Ker se lahko države članice na podlagi nacionalnega prava z verskimi ustanovami, ki niso cerkvene, dogovorijo o posebni varstveni ureditvi, bi se moralo področje uporabe te direktive razširiti tudi na te druge verske ustanove.
- (16) Svet je v svojih Sklepih o preprečevanju kaznivih dejanj v zvezi s predmeti kulturne dediščine in boju proti njim, sprejetih 13. in 14. decembra 2011, priznal, da je treba sprejeti ukrepe za učinkovitejše preprečevanje in zatiranje kaznivih dejanj v zvezi s predmeti kulturne dediščine. Komisiji je priporočil, naj podpre države članice pri učinkovitem varstvu predmetov kulturne dediščine, da se preprečuje in zatira nezakonita trgovina z njimi ter po potrebi spodbudijo dopolnilni ukrepi. Poleg tega je državam članicam priporočil, naj razmislijo o ratifikaciji Konvencije Unesca o sredstvih za prepoved in preprečevanje nezakonitega uvoza, izvoza in prenosa lastništva kulturnih dobrin, podpisane v Parizu 17. novembra 1970, ter Konvencije UNIDROIT o ukradenih ali nezakonito izvoženih predmetih kulturne dediščine, podpisane v Rimu 24. junija 1995.
- (17) Zato bi bilo zaželeno zagotoviti, da vsi akterji na trgu pri trgovanju s predmeti kulturne dediščine ravnajo skrbno. Posledice pridobitve predmeta kulturne dediščine nezakonitega izvora bodo resnično odvrtilne samo, če bo plačilo nadomestila sprememba obveznosti za lastnika predmeta, da dokaže, da je ravnal z dolžno skrbnostjo. Da bi dosegli cilje Unije glede preprečevanja nezakonite trgovine s predmeti kulturne dediščine in boja proti njej, bi morala ta direktiva zato določati, da mora lastnik za namene odškodnine predložiti dokazilo, da je pri pridobitvi predmeta ravnal z dolžno skrbnostjo.
- (18) Za vse osebe, zlasti za akterje na trgu, bi bilo koristno, da bi lahko enostavno dostopali do javnih informacij o predmetih kulturne dediščine, ki so jih države članice uvrstile v nacionalno bogastvo ali jih tako opredelile. Države članice bi si morale prizadevati, da se olajša dostop do teh javnih informacij.
- (19) Da bi olajšali enotno razlago pojma dolžne skrbnosti, bi bilo treba v tej direktivi opredeliti neizčrpen seznam meril, ki jih je treba upoštevati pri odločanju, ali je lastnik pri pridobitvi predmeta kulturne dediščine ravnal z dolžno skrbnostjo.
- (20) Ker cilja te direktive, in sicer omogočiti vračilo predmetov kulturne dediščine, uvrščenih v nacionalno bogastvo ali tako opredeljenih, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja držav članic, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi svojega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) Ker so naloge Odbora, ustanovljenega z Uredbo (ES) št. 116/2009, zaradi črtanja Priloge k Direktivi 93/7/EGS postale brezpredmetne, bi bilo treba sklice na navedeni odbor črtati. Da pa bi ohranili forum za izmenjavo izkušenj in dobrih praks v zvezi z izvajanjem te direktive med državami članicami, bi morala Komisija ustanoviti skupino izvedencev, sestavljeno iz strokovnjakov iz osrednjih organov držav članic, pristojnih za izvajanje te direktive, ki bi morala med drugim sodelovati v postopku vzpostavljanja modula sistema IMI za predmete kulturne dediščine.
- (22) Ker Priloga k Uredbi (EU) št. 1024/2012 vsebuje seznam določb o upravnem sodelovanju iz aktov Unije, ki se izvajajo prek sistema IMI, bi bilo treba navedeno prilogo spremeniti z vključitvijo te direktive.
- (23) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno pravo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo glede na predhodne direktive. Obveznost prenosa nespremenjenih določb je določena s prejšnjimi direktivami.
- (24) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov iz dela B Priloge I za prenos direktiv v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Ta direktiva se uporablja za vračilo predmetov kulturne dediščine, ki jih država članica uvrsti v nacionalno bogastvo iz točke 1 člena 2 ali jih tako opredeli in so bili protipravno odstranjeni z ozemlja te države članice.

Člen 2

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „predmet kulturne dediščine“ pomeni predmet, ki ga je država članica pred njegovo protipravno odstranitvijo z ozemlja te države članice ali po njej uvrstila v „nacionalno bogastvo z umetniško, zgodovinsko ali arheološko vrednostjo“ ali ga tako opredelila po nacionalni zakonodaji ali upravnih postopkih v smislu člena 36 PDEU;
2. „protipravno odstranjen z ozemlja države članice“ pomeni:
 - (a) odstranjen z ozemlja države članice, pri čemer so kršeni njeni predpisi o varstvu nacionalnega bogastva ali Uredba (ES) št. 116/2009, ali
 - (b) ni bil vrnjen ob koncu obdobja zakonite začasne odstranitve, ali pa kakršno koli kršitev drugih pogojev, ki urejajo tako začasno odstranitev;
3. „država članica, ki zahteva vračilo“ pomeni državo članico, z ozemlja katere je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen;
4. „država članica, od katere se zahteva vračilo“ pomeni državo članico, na ozemlju katere se nahaja predmet kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen z ozemlja druge države članice;
5. „vračilo“ pomeni fizično vračilo predmeta kulturne dediščine na ozemlje države članice, ki zahteva vračilo;
6. „lastnik“ pomeni osebo, ki fizično poseduje predmet kulturne dediščine v svojem imenu;
7. „imetnik“ pomeni osebo, ki fizično poseduje predmet kulturne dediščine za tretje stranke;
8. „javne zbirke“ pomeni zbirke, ki so v skladu z zakonodajo države članice opredeljene kot javne in so v lasti zadevne države članice, lokalnega ali regionalnega organa države članice ali ustanove na ozemlju države članice, če je taka ustanova last te države članice ali lokalnega ali regionalnega organa ali pa jo ta država članica ali organ v večji meri financira.

Člen 3

Predmeti kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, se vrnejo v skladu s postopkom in v okoliščinah, določenimi v tej direktivi.

Člen 4

Vsaka država članica imenuje enega ali več osrednjih organov za izvajanje nalog, določenih s to direktivo.

Države članice obvestijo Komisijo o vseh osrednjih organih, ki so jih imenovala v skladu s tem členom.

Komisija seznam teh osrednjih organov in morebitnih sprememb v zvezi z njimi objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*.

Člen 5

Osrednji organi držav članic sodelujejo med seboj in pospešujejo posvetovanje med pristojnimi državnimi organi držav članic. Ti organi zlasti:

1. po prejemu vloge države članice, ki zahteva vračilo, poiščejo navedeni predmet kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen z njenega ozemlja, ter ugotovijo identiteto lastnika in/ali imetnika. Vloga mora vsebovati vse informacije, potrebne za lažje iskanje, zlasti informacije o dejanski ali domnevni lokaciji predmeta;
2. uradno obvestijo zadevne države članice, da je bil na njihovem ozemlju odkrit predmet kulturne dediščine in da obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da je bil protipravno odstranjen z ozemlja druge države članice;

3. omogočijo pristojnim organom države članice, ki zahteva vračilo, da preverijo, ali je ta predmet res predmet kulturne dediščine, pod pogojem, da je preverjanje opravljeno v roku šestih mesecev po uradnem obvestilu iz točke 2. Če preverjanje ni opravljeno v predpisanem roku, se točki 4 in 5 ne uporabljata več;
4. v sodelovanju z zadevno državo članico izvedejo kakršne koli ukrepe, potrebne za fizično zaščito predmeta kulturne dediščine;
5. s potrebnimi začasnimi ukrepi preprečijo izognitev postopku vračila;
6. v zvezi z vračilom nastopajo kot posrednik med lastnikom in/ali imetnikom ter državo članico, ki zahteva vračilo. V ta namen lahko pristojni organi države članice, od katere se zahteva vračilo, brez poseganja v člen 6 olajšajo potek arbitražnega postopka v skladu z nacionalno zakonodajo države članice, od katere se zahteva vračilo, če država članica, ki zahteva vračilo, ter lastnik ali imetnik to uradno odobrita.

Osrednji organi držav članic za sodelovanje in medsebojno posvetovanje uporabljajo modul informacijskega sistema za notranji trg (v nadaljnjem besedilu: IMI), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1024/2012, ki je posebej prilagojen predmetom kulturne dediščine. Sistem IMI lahko uporabljajo tudi za razširjanje zadevnih informacij v zvezi s primeri predmetov kulturne dediščine, ki so bili ukradeni ali protipravno odstranjeni z njihovega ozemlja. Države članice odločijo, ali drugi pristojni organi uporabljajo sistem IMI za namene te direktive.

Člen 6

Država članica, ki zahteva vračilo, lahko pred pristojnim sodiščem v državi članici, od katere se zahteva vračilo, proti lastniku ali, če tega ni, proti imetniku sproži postopek za vračilo predmeta kulturne dediščine, ki je bil protipravno odstranjen z njenega ozemlja.

Postopek se lahko sproži samo, če sta dokumentu za sprožitev postopka priložena:

- (a) dokument, v katerem je opisan predmet, ki je predmet zahteve, in v katerem je navedeno, da je to predmet kulturne dediščine;
- (b) izjava pristojnih organov države članice, ki zahteva vračilo, da je bil predmet kulturne dediščine protipravno odstranjen z njenega ozemlja.

Člen 7

Pristojni osrednji organ države članice, ki zahteva vračilo, nemudoma obvesti pristojni osrednji organ države članice, od katere se zahteva vračilo, da je bil sprožen postopek za vračilo zadevnega predmeta.

Pristojni osrednji organ države članice, od katere se zahteva vračilo, nemudoma obvesti osrednje organe drugih držav članic.

Izmenjava informacij poteka prek sistema IMI v skladu z veljavnimi pravnimi določbami o varstvu osebnih podatkov in zasebnosti, kar ne posega v možnost pristojnih osrednjih organov, da poleg sistema IMI uporabljajo druga komunikacijska sredstva.

Člen 8

1. Države članice v svoji zakonodaji določijo, da se postopek za vračilo na podlagi te direktive lahko sproži tri leta po datumu, ko pristojni osrednji organ države članice, ki zahteva vračilo, izve za lokacijo predmeta kulturne dediščine in identiteto njegovega lastnika ali imetnika.

Takšen postopek se v nobenem primeru ne sme sprožiti več kot 30 let po datumu, ko je bil predmet protipravno odstranjen z ozemlja države članice, ki zahteva vračilo.

Vendar pa v primeru predmetov, ki so del javnih zbirk, opredeljenih v točki 8 člena 2, in predmetov, ki spadajo v inventar cerkvenih ali drugih verskih ustanov v državah članicah, kjer je ta dediščina po nacionalnem pravu pod posebnim varstvenim režimom, za postopek za vračilo velja časovna omejitev 75 let, razen v državah članicah, kjer za postopke ni časovnih omejitev, ali v primeru dvostranskih sporazumov med državami članicami, ki določajo obdobje, ki presega 75 let.

2. Postopek za vračilo ni dopusten, če odstranitev predmeta kulturne dediščine z ozemlja države članice, ki zahteva vračilo, ni več protipravna v trenutku, ko naj bi se postopek začel.

Člen 9

Pristojno sodišče odredi vračilo zadevnega predmeta kulturne dediščine, kadar ugotovi, da gre za predmet kulturne dediščine v smislu točke 1 člena 2 in da je bil ta protipravno odstranjen z državnega ozemlja, razen če ni v členih 8 in 14 določeno drugače.

Člen 10

Kadar se odredi vračilo predmeta, pristojno sodišče države članice, od katere se zahteva vračilo, lastniku prisodi pošteno nadomestilo glede na okoliščine primera, pod pogojem, da lastnik dokaže, da je pri pridobitvi predmeta ravnal z dolžno skrbnostjo.

Pri določanju, ali je lastnik ravnal z dolžno skrbnostjo, se upoštevajo vse okoliščine pridobitve predmeta, zlasti dokumentacija o njegovem izvoru, potrebna dovoljenja za iznos predmeta na podlagi prava države članice, ki zahteva vračilo, lastnosti vključenih strani, plačana cena, vpogled lastnika v dostopne registre ukradenih predmetov kulturne dediščine in vse relevantne informacije, ki bi jih lastnik lahko razumno pridobil, ali vsako drugo ravnanje, za katerega bi se v enakih okoliščinah odločila razumna oseba.

V primeru donacije ali nasledstva lastnik ni v ugodnejšem položaju od osebe, od katere je na ta način predmet pridobil.

Država članica, ki zahteva vračilo, to nadomestilo plača po vračilu predmeta.

Člen 11

Stroške, nastale pri izvajanju odločitve, s katero se odredi vračilo predmeta kulturne dediščine, krije država članica, ki zahteva vračilo. Enako velja za stroške ukrepov, navedenih v točki 4 člena 5.

Člen 12

Plačilo poštenega nadomestila in stroškov iz členov 10 oziroma 11 ne posega v pravico države članice, ki zahteva vračilo, da zahteva povračilo teh zneskov od oseb, odgovornih za protipravno odstranitev predmetov kulturne dediščine z njenega ozemlja.

Člen 13

Lastninska pravica na predmetu kulturne dediščine se po vračilu presoja po pravu države članice, ki zahteva vračilo.

Člen 14

Ta direktiva se uporablja samo za predmete kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice na dan 1. januarja 1993 ali pozneje.

Člen 15

1. Vsaka država članica sme ureditev iz te direktive uporabiti za vračilo predmetov kulturne dediščine, ki niso opredeljeni v točki 1 člena 2.
2. Vsaka država članica sme ureditev iz te direktive uporabiti za zahteve po vračilu predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja drugih držav članic pred 1. januarjem 1993.

Člen 16

Ta direktiva ne posega v kakršen koli civilni ali kazenski postopek, ki bi ga lahko po nacionalnem pravu držav članic začela država članica, ki zahteva vračilo, in/ali lastnik ukradenega predmeta kulturne dediščine.

Člen 17

1. Države članice predložijo Komisiji do 18. decembra 2015 in nato vsakih pet let poročilo o uporabi te direktive.
2. Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru vsakih pet let predloži poročilo o pregledu uporabe in učinkovitosti te direktive. Poročilu se po potrebi priložijo ustrezni predlogi.

Člen 18

V Prilogi k Uredbi (EU) št. 1024/2012 se doda naslednja točka:

„8. Direktiva 2014/60/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vračanju predmetov kulturne dediščine, ki so bili protipravno odstranjeni z ozemlja države članice, in o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (*): Člena 5 in 7.

(*) UL L 159, 28.5.2014, str. 1.“

Člen 19

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s točko 1 člena 2, točko 3 prvega odstavka člena 5, drugim odstavkom člena 5 tretjim odstavkom člena 7, členom 8(1), prvim in drugim odstavkom člena 10 in členom 17(1) te direktive do 18. decembra 2015.

Besedilo teh določb nemudoma sporočijo Komisiji.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se sklicevanja v veljavnih zakonih in drugih predpisih na direktivo, ki se razveljavlja s to direktivo, berejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 20

Direktiva 93/7/EGS, kakor je bila spremenjena z direktivama iz dela A Priloge I, se razveljavi z učinkom od 19. decembra 2015 brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo direktiv, navedenih v delu B Priloge I.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 21

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točke 2 do 8 člena 2, člena 3 in 4, točke 1, 2 in 4 do 6 prvega odstavka člena 5, člen 6, prvi in drugi odstavek člena 7, člen 8(2), člen 9, tretji in četrti odstavek člena 10 ter členi 11 do 16 se uporabljajo od 19. decembra 2015.

Člen 22

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

DEL A

**Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb
(iz člena 20)**

Direktiva Sveta 93/7/EGS	(UL L 74, 27.3.1993, str. 74)
Direktiva 96/100/ES Evropskega parlamenta in Sveta	(UL L 60, 1.3.1997, str. 59)
Direktiva 2001/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta	(UL L 187, 10.7.2001, str. 43)

DEL B

**Seznam rokov za prenos v nacionalno pravo
(iz člena 20)**

Direktiva	Rok za prenos
93/7/EGS	15.12.1993 (Rok za prenos za Belgijo, Nemčijo in Nizozemsko je bil 15.3.1994)
96/100/ES	1.9.1997
2001/38/ES	31.12.2001

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 93/7/EGS	Ta direktiva
—	Člen 1
Člen 1, točka 1, prva alineja	Člen 2, točka 1
Člen 1, točka 1, druga alineja, uvodne besede	—
Člen 1, točka 1, druga alineja, prva podalineja, prvi stavek	—
Člen 1, točka 1, druga alineja, prva podalineja, drugi stavek	Člen 2, točka 8
Člen 1, točka 1, druga alineja, druga podalineja	—
Člen 1, točka 2, prva alineja	Člen 2, točka 2(a)
Člen 1, točka 2, druga alineja	Člen 2, točka 2(b)
Člen 1, točke 3 do 7	Členi 2 točke 3 do 7
Člen 2	Člen 3
Člen 3	Člen 4
Člen 4, uvodni del	Člen 5, uvodni del prvega odstavka
Člen 4, točki 1 in 2	Člen 5, prvi odstavek, točki 1 in 2
Člen 4, točka 3	Člen 5, prvi odstavek, točka 3
Člen 4, točke 4 do 6	Člen 5, prvi odstavek, točke 4 do 6
—	Člen 5, drugi odstavek
Člen 5, prvi odstavek	Člen 6, prvi odstavek
Člen 5, drugi odstavek, prva alineja	Člen 6, drugi odstavek, točka (a)
Člen 5, drugi odstavek, druga alineja	Člen 6, drugi odstavek, točka (b)
Člen 6, prvi odstavek	Člen 7, prvi odstavek
Člen 6, drugi odstavek	Člen 7, drugi odstavek
—	Člen 7, tretji odstavek
Člen 7(1) in (2)	Člena 8(1) in (2)
Člen 8	Člen 9
Člen 9, prvi odstavek	Člen 10, prvi odstavek
Člen 9, drugi odstavek	—
—	Člen 10, drugi odstavek
Člena 9, tretji in četrti odstavek	Člen 10, tretji in četrti odstavek
Členi 10 do 15	Členi 11 do 16
Člen 16(1) in (2)	Člen 17(1) in (2)
Člen 16(3)	—
Člen 16(4)	—
Člen 17	—
—	Člen 18
Člen 18	Člen 19
—	Člen 20
—	Člen 21

Direktiva 93/7/EGS	Ta direktiva
Člen 19	Člen 22
Priloga	—
—	Priloga I
—	Priloga II

DIREKTIVA 2014/67/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 15. maja 2014****o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 53(1) in 62 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Prosto gibanje delavcev, svoboda ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev so temeljna načela notranjega trga v Uniji, zapisana v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). Za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za podjetja in spoštovanja pravic delavcev je izvajanje navedenih načel na ravni Unije dodatno razvito.
- (2) Svoboda opravljanja storitev vključuje pravico podjetij, da opravljajo storitve v drugi državi članici, v katero lahko začasno napotijo svoje delavce, da bi tam opravljali te storitve. Pri napotitvi delavcev je treba razlikovati med to svobodo in prostim gibanjem delavcev, ki vsebuje pravico vsakega državljana, da se preseli v drugo državo članico, da bi tam delal in prebival, ter varstvo pred diskriminacijo pri zaposlovanju, plačilu in drugih pogojih dela in zaposlitve v primerjavi z državljani zadevne države članice.
- (3) V zvezi z delavci, začasno napotenimi na delo z namenom opravljanja storitev v državi članici, ki ni tista, v kateri običajno opravljajo svoje delo, Direktiva 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ določa jedro jasno opredeljenih pogojev za zaposlitev, ki jih mora ponudnik storitev izpolnjevati v državi članici, v katero napotuje delavce, da se zagotovi minimalno varstvo zadevnih napotenih delavcev.
- (4) Vsi ukrepi, ki jih uvaja ta direktiva, bi morali biti upravičeni in sorazmerni, da pri varstvu napotenih delavcev ne bi ustvarili upravnega bremena ali omejili potenciala podjetij, zlasti malih in srednjih podjetij (MSP), za ustvarjanje delovnih mest.
- (5) Da bi zagotovili skladnost z Direktivo 96/71/ES, ne da bi ponudnikom storitev naložili nepotrebno upravno breme, je bistveno, da se dejanski elementi iz določb te direktive o ugotavljanju, ali je napotitev prava, in preprečevanju zlorab in izogibanja obravnavajo kot okvirni in neizčrpani. Zlasti se ne bi smelo zahtevati, da so pri vsaki napotitvi izpolnjeni vsi elementi.

⁽¹⁾ UL C 351, 15.11.2012, str. 61.⁽²⁾ UL C 17, 19.1.2013, str. 67.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2014.⁽⁴⁾ Direktiva 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

- (6) Ne glede na to, da bi bilo treba oceno okvirnih dejanskih elementov prilagoditi posameznemu primeru in upoštevati posebnosti njegovih okoliščin, okoliščine z enakimi dejanskimi elementi v različnih državah članicah ne bi smele voditi v drugačno pravno obravnavo ali oceno pristojnih organov.
- (7) Da se podjetjem prepreči, se jih odvrne od in se zagotovi boj proti zlorabi veljavnih pravil in izogibanju tem pravilom, tako da bi na nepravilen ali goljufiv način izkoriščala svobodo opravljanja storitev, zapisano v PDEU, in/ali uporabo Direktive 96/71/ES, bi bilo treba izboljšati izvajanje in spremljanje pojma napotitev in na ravni Unije uvesti enotnejše elemente, s katerimi bi olajšali enotno tolmačenje.
- (8) Zato mora pristojni organ države članice gostiteljice po potrebi v tesnem sodelovanju z državo članico sedeža preučiti dejanske sestavne elemente, ki so značilni za začasno naravo pojma napotitve, in pogoj, da ima delodajalec dejanski sedež v državi članici, iz katere napotuje delavce.
- (9) Pristojni organi bi morali pri obravnavi obsega prometa, ki ga je podjetje ustvarilo v državi članici sedeža, za namene ugotavljanja, ali to podjetje dejansko opravlja večji del svojih dejavnosti, ne le notranjih upravljalških in/ali administrativnih dejavnosti, upoštevati razlike med kupno močjo valut.
- (10) Elementi iz te direktive v zvezi z izvajanjem in spremljanjem napotitev so lahko v pomoč tudi pristojnim organom pri odkrivanju delavcev, ki so bili napačno prijavljeni kot samozaposleni. V skladu z Direktivo 96/71/ES je ustrezna opredelitev delavca tista, ki se uporablja v pravu države članice, na ozemlje katere je delavec napoten. Pristojni organi bi z dodatnimi pojasnili in boljšim spremljanjem napotitev povečali pravno gotovost in vzpostavili koristno orodje za učinkovit boj proti lažni samozaposlitvi ter zagotovili, da napoteni delavci ne bi bili napačno prijavljeni kot samozaposleni, ter bi tako prispevali k preprečevanju izogibanja veljavnim pravilom, odvracanju od njega in boju proti njemu.
- (11) Kadar ne gre za pravo napotitev in pride do kolizije zakonov, bi bilo treba upoštevati določbe Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba Rim I) ali Rimske konvencije ⁽²⁾, katerih namen je zagotoviti, da zaposleni ne bi bili prikrajšani za varstvo, ki se zagotavlja z določbami, od katerih ni možno odstopati na podlagi sporazuma ali pa je to možno le v korist zaposlenih. Države članice bi morale zagotoviti določbe za ustrezno varstvo delavcev, ki niso dejansko napoteni.
- (12) Če potrdilo o veljavni zakonodaji o socialnem varstvu iz Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ manjka, je to lahko znak, da primera ne bi smeli opredeliti kot začasne napotitve v državo članico, ki ni država, v kateri zadevni delavec običajno dela v okviru opravljanja storitev.
- (13) Kot velja za Direktivo 96/71/ES, tudi ta direktiva ne bi smela posegati v uporabo Uredbe (ES) št. 883/2004 in Uredbe (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (14) PDEU izrecno priznava spoštovanje različnosti nacionalnih sistemov, ki urejajo odnose med delodajalci in delojemalci, ter avtonomijo socialnih partnerjev.
- (15) V več državah članicah imajo socialni partnerji pomembno vlogo pri napotitvi delavcev z namenom opravljanja storitev, saj lahko v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso določajo, alternativno ali istočasno, različne stopnje veljavnih minimalnih urnih postavk. Socialni partnerji bi morali te urne postavke sporočati in o njih obveščati.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

⁽²⁾ Rimska konvencija z dne 19. junija 1980 o pravu, ki se uporablja za pogodbene obveznosti, dana na voljo za podpis v Rimu (80/934/EGS) (UL L 266, 9.10.1980, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o uskladitvi sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 284, 30.10.2009, str. 1).

- (16) Ustrezno in učinkovito izvajanje in izvrševanje sta ključna za varstvo pravic napotenih delavcev in zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za ponudnike storitev, nezadostno izvrševanje pa slabi učinkovitost veljavnih pravil Unije na tem področju. Tesno sodelovanje med Komisijo in državami članicami ter po potrebi regionalnimi in lokalnimi organi je zato bistveno, ob tem pa ne gre pozabiti pomembne vloge inšpektoratov za delo in socialnih partnerjev. Medsebojno zaupanje, pripravljenost za sodelovanje, stalen dialog in vzajemno razumevanje so v tem pogledu ključni.
- (17) Učinkoviti postopki spremljanja v državah članicah so bistveni za izvrševanje Direktive 96/71/ES in te direktive ter bi morali biti vzpostavljeni po vsej Uniji.
- (18) Težave pri dostopu do informacij o pogojih za zaposlitev so pogosto razlog, da ponudniki storitev ne uporabljajo veljavnih pravil. Države članice bi morale zato zagotoviti vsesplošno razpoložljivost in brezplačnost informacij o pogojih za zaposlitev ter učinkovit dostop do njih, in sicer ne samo ponudnikom storitev iz drugih držav članic, temveč tudi zadevnim napotenim delavcem.
- (19) Kadar so pogoji za zaposlitev določeni v kolektivnih pogodbah, ki so bile razglašene za splošno veljavne, bi morale države članice zagotoviti, ob upoštevanju avtonomije socialnih partnerjev, da so te kolektivne pogodbe splošno na voljo v dostopni in pregledni obliki.
- (20) Za večjo dostopnost informacij bi moral biti v državah članicah vzpostavljen enoten vir informacij. Vsaka država članica bi morala zagotoviti enotno uradno nacionalno spletno mesto, skladno s standardi spletne dostopnosti, in druga primerna komunikacijska sredstva. Enotno uradno nacionalno spletno mesto bi moralo biti zasnovano vsaj kot spletni portal in služiti kot strežni prehod ali glavna vstopna točka ter jasno in natančno navajati povezave do ustreznih virov informacij, pa tudi kratek opis vsebine navedenega spletnega mesta in povezav. Med takšnimi spletnimi mesti bi morala biti zlasti spletna mesta, ki so na podlagi zakonodaje Unije vzpostavljena za spodbujanje podjetništva in/ali razvoj čezmejnega opravljanja storitev. Države članice gostiteljice bi morale dati na voljo informacije o obdobjih, določenih v njihovem nacionalnem pravu, za katera morajo ponudniki storitev po obdobju napotitve hraniti dokumente.
- (21) Napoteni delavci bi morali imeti pravico, da od države članice gostiteljice prejmejo splošne informacije o nacionalnem pravu in/ali praksi, ki se uporablja zanje.
- (22) Upravno sodelovanje in medsebojna pomoč med državami članicami bi morala biti v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter v skladu z nacionalnimi pravili o varstvu podatkov, ki izvajajo zakonodajo Unije. Upravno sodelovanje prek informacijskega sistema za notranji trg (IMI) bi moralo biti tudi v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter Uredbo (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (23) Za zagotovitev pravilne uporabe materialnih pravil o pogojih za zaposlitev, ki jih je treba izpolnjevati v zvezi z napotenimi delavci, in spremljanja skladnosti z njimi bi morale države članice uporabljati samo določene upravne zahteve in nadzorne ukrepe za podjetja, ki napotujejo delavce v okviru opravljanja storitev. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije so lahko takšne zahteve in ukrepi upravičeni iz nujnih razlogov splošnega pomena, med katere spada učinkovito varstvo pravic delavcev, če se z njimi ustrezno zagotovi uresničitev zelenega cilja in ne presegajo tistega, kar je potrebno zanje. Take zahteve in ukrepi se lahko uvedejo samo, če pristojni organi brez zahtevanih informacij ne morejo učinkovito opravljati svojega nadzornega dela in/ali če z manj omejevalnimi ukrepi ne bi bilo mogoče izpolniti ciljev nacionalnih nadzornih ukrepov, ki veljajo za potrebne.

⁽¹⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1024/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg in razveljavitvi Odločbe Komisije 2008/49/ES (uredba IMI) (UL L 316, 14.11.2012, str. 1).

- (24) Ponudnik storitev bi moral zagotoviti, da je v njegovi izjavi navedena identiteta napotnega delavca, da bi lahko pristojni organi v času trajanja napotitve izvajali dejanski nadzor na delovnem mestu.
- (25) Ponudnik storitev s sedežem v drugi državi članici bi moral brez nepotrebnega odlašanja obvestiti pristojne organe v državi članici gostiteljici o vseh pomembnih spremembah informacij, navedenih v izjavi ponudnika storitev, da bi omogočil dejanski nadzor na delovnem mestu.
- (26) Obveznost sporočanja upravnih zahtev in nadzornih ukrepov Komisiji ne bi smela šteti kot predhodni postopek za pridobitev dovoljenja.
- (27) Za zagotovitev boljše in enotnejše uporabe Direktive 96/71/ES in njenega izvrševanja v praksi ter čim večjega možnega zmanjšanja razlik med stopnjami uporabe in izvrševanja v Uniji bi morale države članice zagotoviti, da se na njihovem ozemlju izvajajo učinkoviti in ustrezni inšpekcijski pregledi, s čimer bi med drugim prispevale k boju proti neprijavljenemu delu v okviru napotitve, pri tem pa bi morale za boljše reševanje težav upoštevati tudi druge pravne pobude.
- (28) Države članice bi morale po potrebi podjetju, v katerem je bil opravljen inšpekcijski pregled, v skladu z njihovim nacionalnim pravom in/ali prakso predložiti dokument po inšpekcijskem pregledu ali nadzoru, ki bi vseboval vse ustrezne informacije.
- (29) Države članice bi morale zagotoviti zadostno število zaposlenih s spretnostmi in znanji ter kvalifikacijami, ki so potrebne za učinkovito izvajanje inšpekcijskih pregledov in čim hitrejšo odzivanje na prošnje držav članic gostiteljice ali držav članic sedeža za predložitev informacij v okviru te direktive.
- (30) Inšpektorati za delo, socialni partnerji in drugi organi za spremljanje so v tem smislu odločilnega pomena in bi morali ključno vlogo ohraniti tudi v prihodnje.
- (31) Za prožno odzivanje na različnost trgov dela in sistemov odnosov med delodajalci in delojemalci lahko v izjemnih primerih nekatere pogoje za zaposlitev napotnih delavcev spremljajo socialni partnerji in/ali drugi akterji in/ali organi, če zadevnim osebam zagotavljajo enako raven varstva ter so pri spremljanju nediskriminacijski in objektivni.
- (32) Inšpekcijski in drugi ustrezni organi za spremljanje in izvrševanje v državah članicah bi se morali posluževati sodelovanja in izmenjave informacij iz zadevnega prava, da bi se preverila skladnost s pravili, ki se uporabljajo za napotene delavce.
- (33) Države članice se posebej spodbuja k uvedbi bolj integriranega pristopa k delovnim inšpekcijam. Preučiti bi bilo treba tudi potrebo po oblikovanju skupnih standardov za vzpostavitev primerljivih metod, praks in minimalnih standardov na ravni Unije. Oblikovanje skupnih standardov pa ne bi smelo ovirati prizadevanj držav članic za učinkovit boj proti neprijavljenemu delu.
- (34) Za boljše izvrševanje Direktive 96/71/ES in njeno učinkovitejšo uporabo bi morali obstajati učinkoviti pritožbeni mehanizmi, prek katerih lahko napotni delavci vložijo pritožbe ali začnejo postopke neposredno ali z njihovim soglasjem prek ustreznih pooblaščenih tretjih strani, kot so sindikati ali druga združenja ter skupne institucije socialnih partnerjev. To ne bi smelo posegati v nacionalna postopkovna pravila glede zastopanja in obrambe pred sodišči ter v pristojnosti in druge pravice sindikatov in drugih predstavnikov zaposlenih v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso.
- (35) Za zagotovitev, da napotni delavec prejme ustrezno plačilo, in če se posebni dodatki za napotitev, lahko štejejo kot del minimalne urne postavke, bi se smeli taki dodatki odtegniti od plače samo, če tako določa nacionalno pravo, kolektivne pogodbe in/ali praksa države članice gostiteljice.

- (36) Skladnost z veljavnimi pravili s področja napotitev delavcev na delo v praksi in učinkovito varstvo pravic delavcev v zvezi s tem sta še posebej pomembni vprašanji v podizvajalskih verigah in bi ju bilo treba zagotoviti z ustreznimi ukrepi v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso ter skladno s pravom Unije. Taki ukrepi lahko po posvetovanju z ustreznimi socialnimi partnerji vključujejo prostovoljno uvedbo mehanizma neposredne odgovornosti podizvajalca poleg odgovornosti delodajalca ali namesto njega v zvezi s kakršnimi koli neporavnanimi neto prejemki v vrednosti minimalnih urnih postavk in/ali prispevkov za splošne sklade ali institucije socialnih partnerjev, ki jih ureja zakonodaja ali kolektivne pogodbe, če so zajeti v členu 3(1) Direktive 96/71/ES. Vendar lahko države članice v okviru nacionalnega prava sprejmejo strožja pravila v zvezi z odgovornostjo ali dodatna pravila na nediskriminatorni in sorazmerni osnovi.
- (37) Države članice, ki so uvedle ukrepe za zagotavljanje skladnosti z veljavnimi pravili v podizvajalskih verigah, bi morale imeti možnost določiti, da v posebnih okoliščinah (pod)izvajalec ne bi smel biti odgovoren ali da je lahko odgovornost omejena, kadar je ta (pod)izvajalec sprejel obveznosti primerne skrbnosti. Te ukrepe bi bilo treba določiti v nacionalnem pravu, v njih pa bi bilo treba upoštevati posebne okoliščine v zadevni državi članici; med drugim lahko vključujejo ukrepe, ki jih izvajalec sprejme v zvezi z dokumentacijo o skladnosti z upravnimi zahtevami in nadzornih ukrepov, da bi se zagotovilo učinkovito spremljanje skladnosti z veljavnimi pravili o napotitvi delavcev.
- (38) Zaskrbljujoče je, da imajo države članice še vedno številne težave pri čezmejni izterjavi upravnih kazni in/ali glob, zato je treba pozornost nameniti vzajemnemu priznavanju upravnih kazni in/ali glob.
- (39) Razlike med sistemi držav članic za izvrševanje naloženih upravnih kazni in/ali glob v čezmejnih primerih ovirajo pravilno delovanje notranjega trga ter lahko otežijo ali celo preprečijo zagotavljanje enake ravni varstva napotenih delavcev v Uniji.
- (40) Učinkovito izvrševanje materialnih pravil, ki urejajo področje napotitve delavcev z namenom opravljanja storitev, bi bilo treba zagotoviti s posebnimi usmerjenimi ukrepi za čezmejno izvrševanje naloženih upravnih denarnih kazni in/ali glob. Zbližanje zakonodaje držav članic na tem področju je zato nujen predpogoj za zagotovitev višje, bolj enakovredne in primerljive ravni varstva, potrebne za pravilno delovanje notranjega trga.
- (41) Sprejetje skupnih pravil glede medsebojne pomoči in podpore za izvršilne ukrepe in s tem povezane stroške ter uvedba enotnih zahtev za uradno obveščanje o odločbah v zvezi z naloženimi upravnimi kaznimi in/ali globami zaradi nespoštovanja Direktive 96/71/ES in te direktive bi morala rešiti veliko praktičnih težav pri čezmejnem izvrševanju ter zagotoviti boljše obveščanje in izvrševanje takih odločb, ki izvirajo iz druge države članice.
- (42) Če se ugotovi, da ponudnik storitev v resnici nima sedeža v državi članici sedeža ali da so naslov ali drugi podatki o podjetju napačni, pristojni organi ne bi smeli zaključiti postopka iz formalnih razlogov, ampak bi morali zadevo natančneje preučiti, da bi ugotovili identiteto fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za napotitev.
- (43) Priznavanje odločb, ki nalagajo upravno kazen in/ali globo, in prošnji za izterjavo take kazni in/ali globe bi morale temeljiti na načelu medsebojnega zaupanja. Zato bi morali biti razlogi za nepriznavanje ali zavrnitev za izterjavo upravne kazni in/ali globe omejeni na najbolj nujne.
- (44) Ne glede na uvedbo enotnejših pravil v zvezi s čezmejnimi izvrševanjem upravnih kazni in/ali glob ter potrebo po okrepitvi skupnih meril za učinkovitejšo nadaljnje postopke v primeru njihovega neplačila te določbe ne smejo posegati v pristojnosti držav članic, da določijo lastne sisteme kazni, sankcij in glob, ali ukrepe za izterjavo v okviru njihovega nacionalnega prava. Zato je mogoče instrument za izvajanje ali izvrševanje takih kazni in/ali glob po potrebi in ob upoštevanju nacionalnega prava in/ali prakse v zaproseni državi članici dopolniti ali nadomestiti z naslovom za izvajanje ali izvrševanje v zaproseni državi članici ali mu tak naslov priložiti.

- (45) Enotnejša pravila ne bi smela spreminjati obveznosti spoštovanja temeljnih pravic in svoboščin tožencev ter temeljnih pravnih načel tožencev, ki se zanje uporabljajo, zapisanih v členu 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), kot so pravica do zaslišanja, pravica do učinkovitega pravnega sredstva, pravica do poštenega sojenja ali načelo „ne bis in idem“.
- (46) Namen te direktive ni uvedba harmoniziranih pravil glede pravosodnega sodelovanja, sodne pristojnosti ali priznavanja in izvrševanja odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ali obravnava veljavnega prava.
- (47) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe v primeru neizpolnjevanja obveznosti iz te direktive, vključno z upravnimi in sodnimi postopki, ter zagotoviti učinkovite, odvračilne in sorazmerne kazni za kakršne koli kršitve obveznosti v okviru te direktive.
- (48) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti varstvo osebnih podatkov (člen 8), svobodo izbire poklica in pravico do dela (člen 15), svobodo gospodarske pobude (člen 16), pravico do kolektivnih pogajanj in ukrepov (člen 28), poštene in pravične delovne pogoje (člen 31), pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47), domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe (člen 48) ter pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja dvakrat (ne bis in idem) (člen 50), ter jo je treba izvajati v skladu z navedenimi pravicami in načeli.
- (49) Za boljšo in enotnejšo uporabo Direktive 96/71/ES je ustrezno zagotoviti, da se vzpostavi sistem elektronske izmenjave informacij za lažje upravno sodelovanje, pristojni organi pa bi morali kolikor je mogoče uporabljati IML. Vendar to ne bi smelo preprečiti uporabe veljavnih in prihodnjih dvostranskih sporazumov ali dogovorov glede upravnega sodelovanja in medsebojne pomoči.
- (50) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitev skupnega okvira sklopa ustreznih določb, ukrepov in nadzornih mehanizmov, potrebnih za boljše in enotnejše izvajanje, uporabo in izvrševanje Direktive 96/71/ES v praksi, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (51) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 19. julija 2012 ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva vzpostavlja skupni okvir sklopa ustreznih določb, ukrepov in nadzornih mehanizmov, potrebnih za boljše in enotnejše izvajanje, uporabo in izvrševanje v praksi Direktive 96/71/ES, vključno z ukrepi za preprečevanje in kaznovanje kakršne koli zlorabe veljavnih pravil in izogibanja tem pravilom, ter ne posega v področje uporabe Direktive 96/71/ES.

⁽¹⁾ UL C 27, 29.1.2013, str. 4.

Namen te direktive je zagotoviti spoštovanje ustrezne ravni varstva pravic delavcev, napotenih na delo z namenom čezmejnega opravljanja storitev, zlasti uveljavljanje pogojev za zaposlitev, ki se uporabljajo v državi članici, kjer se storitev opravlja v skladu s členom 3 Direktive 96/71/ES, ter hkrati olajšati uveljavljanje svobode opravljanja storitev za ponudnike storitev in spodbujati pošteno konkurenco med ponudniki storitev ter tako podpirati delovanje notranjega trga.

2. Ta direktiva na noben način ne vpliva na uveljavljanje temeljnih pravic, kot so priznane v državah članicah in na ravni Unije, vključno s pravico ali svobodo do stavke ali do drugih ukrepov, zajetih v sistemih odnosov med delodajalci in delojemalci v posameznih državah članicah, v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso. Prav tako ne vpliva na pravico do pogajanj o kolektivnih pogodbah ter sklepanja in izvrševanja takih pogodb ter pravico do kolektivnih ukrepov v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „pristojni organ“ pomeni organ ali telo, kar lahko vključuje urad ali urade za sodelovanje iz člena 4 Direktive 96/71/ES, ki jih država članica imenuje za izvajanje nalog, določenih v Direktivi 96/71/ES in tej direktivi;
- (b) „organ prosilec“ pomeni pristojni organ države članice, ki zaprosi za pomoč, informacije, uradno obvestilo ali izterjavo kazni in/ali globe iz poglavja VI;
- (c) „zaprošeni organ“ pomeni pristojni organ države članice, na katero je naslovljena prošnja za pomoč, informacije, uradno obvestilo ali izterjavo kazni in/ali globe iz poglavja VI.

Člen 3

Pristojni organi in uradi za sodelovanje

Države članice za namene te direktive v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso imenujejo enega ali več pristojnih organov, med katerimi je oziroma so lahko urad(i) za sodelovanje iz člena 4 Direktive 96/71/ES. Države članice pri imenovanju svojih pristojnih organov ustrezno upoštevajo, da je treba zagotoviti varstvo podatkov za izmenjane informacije ter varstvo zakonitih pravic fizičnih in pravnih oseb, na katere bi to lahko vplivalo. Države članice imajo končno odgovornost za zagotavljanje varstva podatkov in zakonitih pravic vpletenih oseb ter v ta namen vzpostavijo ustrezne mehanizme.

Države članice kontaktne podatke pristojnih organov sporočijo Komisiji in drugim državam članicam. Komisija objavi in redno posodablja seznam pristojnih organov in uradov za sodelovanje.

Druge države članice in institucije Unije spoštujejo izbiro pristojnih organov, ki jo opravijo posamezne države članice.

Člen 4

Ugotavljanje, ali je napotitev prava, ter preprečevanje zlorab in izogibanja

1. Za namene izvajanja, uporabe in izvrševanja Direktive 96/71/ES pristojni organi opravijo celotno oceno vseh dejanskih elementov, ki veljajo za potrebne, zlasti elementov iz odstavkov 2 in 3 tega člena. Ti elementi naj bi pristojnim organom pomagali pri izvajanju preverjanj in nadzora in ko obstaja utemeljen sum, da delavec ne izpolnjuje pogojev za napotenega delavca v okviru Direktive 96/71/ES. Ti elementi so okvirni dejavniki celotne ocene, ki jo je treba opraviti, in se zato ne obravnavajo ločeno.

2. Da bi pristojni organi ugotovili, ali podjetje dejansko opravlja večji del svoje dejavnosti, ne le notranjih upravljalških in/ali administrativnih dejavnosti, opravijo celotno oceno vseh dejanskih elementov, ki so značilni za dejavnosti, ki jih podjetje opravlja v državi članici sedeža in, če je to potrebno, v državi članici gostiteljici, pri tem pa upoštevajo daljše obdobje. Ti elementi lahko zajemajo zlasti:

- (a) kraj, kjer ima podjetje svoj statutarni sedež in upravo, uporablja poslovne prostore, plačuje davke in prispevke za socialno varnost ter, če je to ustrezno, kjer ima v skladu z nacionalnim pravom dovoljenje za obratovanje ali je registrirano pri trgovinski zbornici ali strokovnih združenjih;
- (b) kraj, kjer se napotene delavce zaposli in iz katerega so napoteni;
- (c) pravo, ki se uporablja za pogodbe, ki jih podjetje sklene s svojimi delavci na eni strani in svojimi strankami na drugi strani;
- (d) kraj, kjer podjetje opravlja večji del svojih poslovnih dejavnosti in kjer zaposluje administrativno osebje;
- (e) število izvedenih naročil in/ali obseg prometa v državi članici, kjer ima podjetje sedež, pri čemer se upošteva poseben položaj med drugim novo ustanovljenih podjetij in MSP.

3. Da se oceni, ali napoteni delavec začasno opravlja delo v državi članici, ki ni država, v kateri običajno dela, se preuči vsi dejanski elementi, značilni za tako delo, ter položaj delavca. Ti elementi lahko zajemajo zlasti:

- (a) delo v drugi državi članici se opravlja za omejen čas;
- (b) datum začetka napotitve;
- (c) delavca se napoti v drugo državo članico, kot je tista, v kateri ali iz katere napoteni delavec običajno opravlja svoje delo v skladu z Uredbo (ES) št. 593/2008 (Rim I) in/ali Rimsko konvencijo;
- (d) napoteni delavec se vrne ali se pričakuje, da se bo vrnil na delo v državo članico, iz katere je napoten, po zaključku del ali opravljanja storitev, za katere je bil napoten;
- (e) naravo dejavnosti;
- (f) delodajalec, ki napoti delavca, krije ali povrne potne stroške ter stroške za hrano in nastanitev; v tem primeru sta vključena način kritja in povrnitev stroškov;
- (g) predhodna obdobja, ko je bil na to delovno mesto napoten isti ali drug (napoteni) delavec.

4. Neupoštevanje enega ali več od dejanskih elementov iz odstavkov 2 in 3 samodejno ne izključuje, da se okoliščine opredelijo kot napotitev. Ocena teh elementov se prilagodi posameznemu primeru, pri čemer se upoštevajo posebnosti okoliščin.

5. Elementi iz tega člena, ki jih pristojni organi uporabijo pri celotni oceni, ali gre za primer prave napotitve, se lahko upoštevajo tudi za določitev, ali oseba izpolnjuje pogoje veljavne opredelitve delavca v skladu s členom 2(2) Direktive 96/71/ES. Države članice bi morale med drugim kot vodilo upoštevati dejstva v zvezi z opravljanjem dela, podrejenim razmerjem in plačilom delavca, ne glede na to, kako je razmerje opredeljeno v katerem koli dogovoru, ali gre za pogodbeno ali ne, ki sta ga stranki morebiti sklenili.

POGLAVJE II

DOSTOP DO INFORMACIJ

Člen 5

Izboljšan dostop do informacij

1. Države članice s sprejetjem ustreznih ukrepov zagotovijo, da so informacije o pogojih za zaposlitev iz člena 3 Direktive 96/71/ES, ki jih morajo ponudniki storitev uporabljati in izpolnjevati, splošno dostopne brezplačno ter v jasni, pregledni, izčrpni in enostavni obliki na daljavo in z elektronskimi sredstvi, v formatih in v skladu s spletnimi standardi o dostopnosti, ki zagotavljajo dostop invalidom, ter da lahko uradi za sodelovanje ali drugi pristojni nacionalni organi iz člena 4 Direktive 96/71/ES učinkovito opravljajo svoje delo.
2. Za nadaljnje izboljšanje dostopa do informacij države članice:
 - (a) na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu ter po drugih ustreznih sredstvih na podroben in uporabniku prijazen način ter v dostopnih formatih jasno navedejo, katere pogoje za zaposlitev in/ali katere dele njihovega nacionalnega in/ali regionalnega prava je treba uporabljati za delavce, napotene na njihovo ozemlje;
 - (b) sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu ter prek drugih ustreznih sredstev splošno dostopne informacije o tem, katere kolektivne pogodbe se uporabljajo in za koga ter katere pogoje za zaposlitev morajo uporabljati ponudniki storitev iz drugih držav članic v skladu z Direktivo 96/71/ES, vključno, kadar je mogoče, s povezavami do obstoječih spletnih mest in drugih kontaktnih točk, zlasti zadevnih socialnih partnerjev;
 - (c) delavcem in ponudnikom storitev omogočijo brezplačen dostop do informacij v uradnem jeziku oziroma jezikih države članice gostiteljice in najbolj ustreznih jezikih, pri čemer upoštevajo zahteve na trgu dela, izbira pa je prepuščena državi članici gostiteljici. Te informacije so po možnosti dostopne v obliki prospekta, v katerem so povzeti glavni veljavni delovni pogoji, vključno z opisom postopkov za vložitev pritožb, ter na prošnjo v formatih, dostopnih invalidom; brezplačno ter lahko dostopne dodatne podrobne informacije o delovnih in socialnih pogojih za napotene delavce, vključno z zdravjem in varnostjo pri delu;
 - (d) izboljšujejo dostopnost in jasnost ustreznih informacij, zlasti tistih na enotnem uradnem nacionalnem spletnem mestu iz točke (a);
 - (e) navedejo kontaktno osebo v uradu za sodelovanje, pristojno za prošnje za informacije;
 - (f) posodablajo informacije v dokumentaciji o državah.
3. Komisija države članice še naprej podpira na področju dostopa do informacij.
4. Kadar so v skladu z nacionalnim pravom, tradicijo in praksami, vključno s spoštovanjem neodvisnosti socialnih partnerjev, pogoji za zaposlitev iz člena 3 Direktive 96/71/ES, določeni v kolektivnih pogodbah, v skladu s členom 3(1) in (8) navedene direktive, države članice zagotovijo, da so ti pogoji, navedeni v dostopni in pregledni obliki, na voljo ponudnikom storitev iz drugih držav članic in napotenim delavcem, ter si prizadevajo za vključitev socialnih partnerjev v zvezi s tem. Zadevne informacije bi morale vsebovati zlasti različne minimalne urne postavke in njihove elemente, metodo za izračun plače in po potrebi merila za razvrstitev po plačnih razredih.
5. Države članice navedejo organe, na katere se lahko delavci in podjetja obrnejo za splošne informacije o nacionalnem pravu in praksi, ki se uporabljata za njihove pravice in obveznosti na ozemlju zadevne države članice.

POGLAVJE III

UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 6

Medsebojna pomoč – splošna načela

1. Države članice tesno sodelujejo in si brez nepotrebnega odlašanja medsebojno pomagajo za lažje izvajanje in uporabo te direktive in Direktive 96/71/ES ter njuno izvrševanje v praksi.

2. Sodelovanje med državami članicami zajema zlasti odgovarjanje na utemeljene prošnje pristojnih organov za informacije ter izvedbo preverjanj, inšpekcijskih pregledov in preiskav v zvezi s primeri napotitev iz člena 1(3) Direktive 96/71/ES, vključno s preiskavo kakršne koli neskladnosti z veljavnimi pravili o napotitvi delavcev na delo ali zlorabe teh pravil. Prošnje za informacije vključujejo informacije o morebitni izterjavi upravne kazni in/ali globe ali uradno obvestilo o odločbi, ki nalaga tako kazen in/ali globo, kakor je navedeno v poglavju VI.

3. Sodelovanje držav članic lahko vključuje tudi pošiljanje in vročitev dokumentov.

4. Države članice za odgovor na prošnjo za pomoč s strani pristojnih organov druge države članice zagotovijo, da ponudniki storitev s sedežem na njihovem ozemlju njihovim pristojnim organom predložijo vse informacije, potrebne za nadzor njihovih dejavnosti skladno z nacionalnim pravom. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za primere, ko se informacije ne predložijo.

5. Če pri izpolnjevanju prošnje za informacije ali pri izvajanju preverjanj, inšpekcijskih pregledov ali preiskav nastopijo težave, zadevna država članica o tem brez odlašanja obvesti državo članico prosilko, da se najde rešitev.

Če pri izmenjavi informacij stalno prihaja do problemov ali se predložitev informacij stalno zavrača in če je Komisija o tem obveščena, po potrebi prek IML sprejme ustrezne ukrepe.

6. Države članice informacije, za katere zaprosijo druge države članice ali Komisija, predložijo v elektronski obliki v naslednjih rokih:

(a) v nujnih primerih, ko je treba uporabiti registre, kot so tisti za potrditev registracije za DDV, za namene preverjanja sedeža v drugi državi članici: čim prej in v največ dveh delovnih dneh od prejete prošnje.

V prošnji se jasno utemelji nujnost primera, vključno s podrobnostmi, ki navedeno nujnost dokazujejo;

(b) za vse druge prošnje za informacije v največ 25 delovnih dneh od prejete prošnje, razen če se države članice vzajemno dogovorijo o krajšem roku.

7. Države članice zagotovijo, da lahko registre, v katerih so vpisani ponudniki storitev in ki jih lahko na njihovem ozemlju uporabljajo pristojni organi, pod enakimi pogoji uporabljajo tudi enakovredni pristojni organi drugih držav članic za namene izvajanja te direktive in Direktive 96/71/ES, če so države članice te registre vključile v IML.

8. Države članice zagotovijo, da se informacije, ki se izmenjajo med organi iz točke (a) člena 2 ali ki so navedenim organom posredovane, uporabijo samo v zadevah, za katere so bile zaprosene.

9. Medsebojno upravno sodelovanje in pomoč se izvajata brezplačno.

10. Prošnja za informacije pristojnim organom ne preprečuje, da v skladu z zadevnim nacionalnim pravom in pravom Unije sprejmejo ukrepe za preiskavo in preprečevanje domnevnih kršitev Direktive 96/71/ES ali te direktive.

Člen 7

Vloga držav članic v okviru upravnega sodelovanja

1. V skladu z načeli iz členov 4 in 5 Direktive 96/71/ES so v času napotitve delavca v drugo državo članico za pregled pogojev za zaposlitev, ki jih je treba izpolnjevati v skladu z Direktivo 96/71/ES, odgovorni organi države članice gostiteljice, pri čemer ti po potrebi sodelujejo z organi države članice sedeža.
2. Država članica sedeža ponudnika storitev v zvezi z delavci, napotenimi v drugo državo članico, še naprej spremlja, nadzira in sprejema potrebne nadzorne ali izvršilne ukrepe v skladu z nacionalnim pravom, prakso in upravnimi postopki.
3. Država članica, v kateri ima ponudnik storitev sedež, državi članici, v katero je delavec napoten, pomaga zagotoviti skladnost z veljavnimi pogoji iz Direktive 96/71/ES in te direktive. Ta odgovornost na noben način ne zmanjša možnosti države članice, v katero je delavec napoten, da spremlja, nadzoruje ali sprejme potrebne nadzorne ali izvršilne ukrepe v skladu s to direktivo in Direktivo 96/71/ES.
4. Kadar obstajajo dokazi o možnih nepravilnostih, država članica na lastno pobudo in brez nepotrebnega odlašanja zadevni državi članici sporoči vse ustrezne informacije.
5. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko za vsako opravljanje storitev ali vsakega ponudnika storitev zaprosijo pristojne organe države članice sedeža, da jim sporočijo informacije glede zakonitosti ustanovitve ponudnika storitev, njegovega primernega ravnanja in neobstoja kakršnih koli kršitev veljavnih pravil. Pristojni organi države članice sedeža zagotovijo te informacije v skladu s členom 6.
6. Obveznosti iz tega člena ne pomenijo dolžnosti države članice sedeža, da izvaja dejanska preverjanja in nadzor na ozemlju države članice gostiteljice, v kateri se storitev opravlja. Takšne preverjanja in nadzor lahko izvajajo organi države članice gostiteljice na lastno pobudo ali na prošnjo pristojnih organov države članice sedeža v skladu s členom 10 in pooblastili za nadzor, ki so določena z nacionalnim pravom, prakso in upravnimi postopki države članice gostiteljice ter skladno s pravom Unije.

Člen 8

Spremljevalni ukrepi

1. Države članice ob pomoči Komisije sprejmejo spremljevalne ukrepe za razvoj, pospeševanje in spodbujanje izmenjav med uradniki, pristojnimi za izvajanje upravnega sodelovanja in medsebojne pomoči, ter spremljanje skladnosti z veljavnimi pravili in njihovega izvrševanja. Države članice lahko sprejmejo tudi spremljevalne ukrepe za podporo organizacijam, ki nudijo informacije napotenim delavcem.
2. Komisija oceni potrebo po finančni podpori za nadaljnje izboljšanje upravnega sodelovanja in povečanje medsebojnega zaupanja s projekti, vključno s spodbujanjem izmenjav zadevnih uradnikov in usposabljanjem, ter razvoj, pospeševanje in spodbujanje dobrih praks, vključno z dobrimi praksami socialnih partnerjev na ravni Unije, kot je vzpostavitev in posodabljanje podatkovnih zbirk ali skupnih spletnih mest, ki vsebujejo splošne ali specifične sektorske informacije o pogojih za zaposlitev, ki jih je treba upoštevati, ter zbiranje in ocena izčrpnih podatkov v zvezi s postopkom napotitve.

Kadar Komisija ugotovi, da obstaja ta potreba, brez poseganja v pristojnosti Evropskega parlamenta in Sveta v proračunskem postopku uporabi razpoložljive finančne instrumente, namenjene krepitvi upravnega sodelovanja.

3. Ob spoštovanju avtonomije socialnih partnerjev lahko Komisija in države članice socialnim partnerjem na ravni Unije in na nacionalni ravni zagotovijo ustrezno podporo za pobude, katerih namen je podjetja in delavce obveščati o veljavnih pogojih za zaposlitev, določenih s to direktivo in Direktivo 96/71/ES.

POGLAVJE IV

SPREMLJANJE SKLADNOSTI

Člen 9

Upravne zahteve in nadzorni ukrepi

1. Države članice lahko uvedejo samo upravne zahteve in nadzorne ukrepe, potrebne za zagotavljanje učinkovitega spremljanja skladnosti z obveznostmi iz te direktive in Direktive 96/71/ES, če so te zahteve in ukrepi upravičeni in sorazmerni v skladu s pravom Unije.

V ta namen lahko države članice uvedejo zlasti naslednje ukrepe:

- (a) obveznost ponudnika storitev s sedežem v drugi državi članici, da pristojnim nacionalnim organom najpozneje do začetka opravljanja storitev predloži preprosto izjavo v uradnem jeziku (enem od uradnih jezikov) države članice gostiteljice ali v drugem jeziku ali jezikih, sprejetih v državi članici gostiteljici, v kateri navede potrebne ustrezne informacije, da se omogočijo dejanske kontrole na delovnem mestu, vključno z:
 - (i) identiteto ponudnika storitev;
 - (ii) predvidenim številom jasno določljivih napotenih delavcev;
 - (iii) osebami iz točk (e) in (f);
 - (iv) predvidenim trajanjem ter začetnim in končnim datumom napotitve;
 - (v) naslovom ali naslovi delovnega mesta ter
 - (vi) naravo storitev, ki upravičujejo napotitev;
 - (b) obveznost, da se med obdobjem napotitve v tiskani ali elektronski obliki hranijo ali dajo na razpolago in/ali zadržijo izvodi pogodbe o zaposlitvi ali enakovrednega dokumenta v smislu Direktive Sveta 91/533/EGS ⁽¹⁾, kadar je ustrezno, vključno z dodatnimi informacijami iz člena 4 navedene direktive, plačilnih listov, evidenc prisotnosti, v katerih so razvidni začetek, konec in trajanje dnevnega delovnega časa, ter dokazila o izplačanih plačah ali izvodi enakovrednih dokumentov, in sicer na dostopnem in jasno določenem mestu na ozemlju napotitve, kot je delovno mesto ali gradbišče ali za mobilne delavce v prometnem sektorju sedež operacij ali vozilo, s katerim se storitve opravljajo;
 - (c) obveznost, da se na prošnjo organov države članice gostiteljice po obdobju napotitve v razumnem časovnem obdobju predložijo dokumenti iz točke (b);
 - (d) obveznost, da se zagotovi prevod dokumentov iz točke (b) v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov države članice gostiteljice ali v drug(e) jezik(e), ki ga ali jih država članica gostiteljica priznava;
 - (e) obveznost, da se imenuje oseba za stike s pristojnimi organi v državi članici gostiteljici, v kateri se opravljajo storitve, ter za pošiljanje in prejemanje dokumentov in/ali obvestil, če je to potrebno;
 - (f) obveznost, da se po potrebi imenuje kontaktna oseba, ki bo delovala kot predstavnik, prek katerega lahko zadevni socialni partnerji poskušajo doseči, da se ponudnik storitev v državi članici gostiteljici med obdobjem opravljanja storitev kolektivno pogaja v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso. Ta oseba ni nujno oseba iz točke (e) in njena prisotnost v državi članici gostiteljici ni obvezna, vendar pa mora biti na voljo, če je za to razumno in upravičeno zaprosena;
2. Države članice lahko uvedejo druge upravne zahteve in nadzorne ukrepe, če bi prišlo do okoliščin ali novih ugotovitev, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da obstoječe upravne zahteve in nadzorni ukrepi ne zadostujejo ali niso učinkoviti za zagotavljanje učinkovitega spremljanja skladnosti z obveznostmi iz Direktive 96/71/ES in te direktive, če so te druge zahteve in ukrepi upravičeni in sorazmerni.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/533/EGS z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (UL L 288, 18.10.1991, str. 32).

3. Ta člen ne vpliva na druge obveznosti na podlagi zakonodaje Unije, vključno s tistimi, ki izhajajo iz Direktive Sveta 89/391/EGS ⁽¹⁾ in Uredbe (ES) št. 883/2004, in/ali tistimi iz nacionalnega prava glede varstva ali zaposlovanja delavcev, če se slednje enako uporabljajo za podjetja s sedežem v zadevni državi članici ter so upravičene in sorazmerne.

4. Države članice zagotovijo, da lahko podjetja na uporabniku prijazen način izpolnijo postopke in formalnosti v zvezi z napotitvijo delavcev v skladu s tem členom, kolikor je mogoče na daljavo in z elektronskimi sredstvi.

5. Države članice obvestijo Komisijo in ponudnike storitev o vsakem ukrepu iz odstavkov 1 in 2, ki ga uporabljajo ali so ga izvedle. Komisija o navedenih ukrepih obvesti druge države članice. Informacije, namenjene ponudnikom storitev, so splošno dostopne na enotnem nacionalnem spletnem mestu v najbolj ustreznem jeziku ali jezikih, ki jih določi država članica.

Komisija pozorno spremlja uporabo ukrepov iz odstavkov 1 in 2, ocenjuje njihovo skladnost s pravom Unije in v skladu s svojimi pristojnostmi iz PDEU po potrebi sprejme ustrezne ukrepe.

Komisija Svetu redno poroča o ukrepih, o katerih so jo obvestile države članice, ter, če je ustrezno, o trenutnem stanju svojih analiz in/ali ocen.

Člen 10

Inšpekcijski pregledi

1. Države članice zagotovijo ustrezna in učinkovita preverjanja in mehanizme za spremljanje v skladu z nacionalnim pravom in prakso ter da organi, določeni v skladu z nacionalnim pravom, na njihovem ozemlju izvajajo učinkovite in ustrezne inšpekcijske preglede za nadzor in spremljanje skladnosti z določbami in pravili iz Direktive 96/71/ES, ob upoštevanju ustreznih določb iz te direktive ter tako zagotavljajo njihovo pravilno uporabo in izvrševanje. Ne glede na možnost naključnega preverjanja inšpekcijski pregledi temeljijo predvsem na oceni tveganja, ki jo opravijo pristojni organi. Pri oceni tveganja se lahko opredelijo sektorji s pogostimi napotitvami delavcev z namenom opravljanja storitev na njihovem ozemlju. Pri pripravi take ocene tveganja se lahko zlasti upoštevajo izvajanje velikih infrastrukturnih projektov, obstoj dolgih verig podizvajalcev, geografska bližina, posebne težave in potrebe specifičnih sektorjev, evidenca preteklih prekrškov in ranljivost nekaterih skupin delavcev.

2. Države članice zagotovijo, da inšpekcijski pregledi in nadzor skladnosti v skladu s tem členom in ob upoštevanju ustreznih določb te direktive niso diskriminacijski in/ali nesorazmerni.

3. Če so med inšpekcijskimi pregledi in z vidika člena 4 potrebne informacije, država članica gostiteljica in država članica sedeža ravnata v skladu s pravili o upravnem sodelovanju. Pristojni organi zlasti sodelujejo v skladu s pravili in načeli iz členov 6 in 7.

4. Države članice, v katerih je v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso določitev pogojev za zaposlitev napotenih delavcev iz člena 3 Direktive 96/71/ES ter zlasti minimalnih urnih postavk, vključno z delovnim časom, prepuščena socialnim partnerjem, lahko ti na ustrezni ravni in pod pogoji, ki jih določijo države članice, tudi spremljajo uporabo zadevnih pogojev za zaposlitev napotenih delavcev, če je zagotovljena ustrezna raven varstva, enakovredna tisti na podlagi Direktive 96/71/ES in te direktive.

5. Države članice, v katerih inšpektorati za delo niso pristojni za nadzor in spremljanje delovnih pogojev in/ali pogojev za zaposlitev napotenih delavcev, lahko v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso vzpostavijo, spremenijo ali ohranijo ureditve, postopke in mehanizme, ki jamčijo izpolnjevanje teh pogojev za zaposlitev, če te ureditve zadevnim osebam zagotavljajo ustrezno raven varstva, enakovredno tisti na podlagi Direktive 96/71/ES in te direktive.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu (UL L 183, 29.6.1989, str. 1).

POGLAVJE V

IZVRŠEVANJE

Člen 11

Varstvo pravic – lažja vložitev pritožb – zamujena plačila

1. Za izvrševanje obveznosti na podlagi Direktive 96/71/ES, zlasti člena 6 navedene direktive, in te direktive države članice zagotovijo učinkovite mehanizme, prek katerih lahko napoteni delavci neposredno vložijo pritožbe proti svojim delodajalcem, ter pravico do začetka sodnih ali upravnih postopkov tudi v državi članici, na ozemlju katere so ali na ozemlju katere so bili delavci napoteni, kadar takšni delavci menijo, da so utrpeli izgubo ali škodo zaradi neizpolnjevanja veljavnih pravil, tudi po končanem razmerju, med katerim je domnevno prišlo do neizpolnjevanja predpisov.
2. Odstavek 1 se uporablja brez poseganja v pristojnost sodišč v državah članicah, kot jo določajo zlasti ustrezni instrumenti prava Unije in/ali mednarodne konvencije.
3. Države članice zagotovijo, da lahko sindikati in druge tretje strani, kot so združenja, organizacije in drugi pravni subjekti, ki imajo v skladu z merili, določenimi v skladu z nacionalnim pravom, legitimni interes za zagotavljanje skladnosti s to direktivo in Direktivo 96/71/ES, v imenu napotениh delavcev ali njihovih delodajalcev ali v njihovo podporo ter z njihovim privoljenjem začnejo kateri koli sodni ali upravni postopek z namenom izvajanja te direktive in Direktive 96/71/ES in/ali izvrševanja obveznosti iz te direktive in Direktive 96/71/ES.
4. Odstavka 1 in 3 se uporabljata brez poseganja v:
 - (a) nacionalna pravila o rokih zastaranja ali rokih za začetek podobnih postopkov, če uveljavljanje teh pravic zaradi njih ne bi bilo praktično nemogoče ali pretirano težavno.
 - (b) druge pristojnosti in kolektivne pravice socialnih partnerjev, zaposlenih in predstavnikov delodajalcev, kadar je to ustrezno, v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso;
 - (c) nacionalna postopkovna pravila glede zastopanja in obrambe pred sodišči.
5. Napoteni delavci, ki začnejo sodne ali upravne postopke v smislu odstavka 1, so zaščiteni pred neugodno obravnavo svojega delodajalca.
6. Države članice zagotovijo, da je delodajalec napotenega delavca odgovoren za izpolnjevanje vseh pravic, ki izhajajo iz pogodbenega razmerja med delodajalcem in tem napotениm delavcem.

Države članice zlasti zagotovijo vzpostavitev potrebnih mehanizmov, ki zagotavljajo, da napoteni delavci prejmejo:

- (a) vse neporavnane neto prejemke, ki bi jih bilo treba izplačati na podlagi veljavnih pogojev za zaposlitev iz člena 3 Direktive 96/71/ES;
- (b) vsa zamujena plačila ali povračila davkov ali prispevke za socialno varnost, ki so neupravičeno odtrgani od njihovih plač;
- (c) povračilo pretiranih stroškov glede na neto prejemke ali kakovost nastanitve, zadržane ali odtegnjene od plače za nastanitev, ki jo zagotovi delodajalec.
- (d) kjer je to ustrezno, prispevke delodajalca za splošne sklade ali institucije socialnih partnerjev, neupravičeno odtrgane od njihovih plač.

Ta odstavek se uporablja tudi v primerih, ko so se napoteni delavci vrnili iz države članice, v katero so bili napoteni.

Člen 12

Odgovornost podizvajalcev

1. Za preprečevanje goljufij in zlorab lahko države članice po posvetovanju z zadevnimi socialnimi partnerji v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso sprejmejo dodatne nediskriminacijske in sorazmerne ukrepe, da bi zagotovile, da se lahko v podizvajalskih verigah napoteni delavec v zvezi z morebitnimi neporavnanimi neto prejemki v vrednosti minimalnih urnih postavk in/ali prispevki za splošne sklade ali institucije socialnih partnerjev, če so zajeti v členu 3 Direktive 96/71/ES, poleg odgovornosti delodajalca ali namesto nje sklicuje na odgovornost pogodbenika, katerega neposredni podizvajalec je delodajalec (ponudnik storitev), za katerega se uporablja člen 1(3) Direktive 96/71/ES.

2. V zvezi z dejavnostmi iz priloge k Direktivi 96/71/ES sprejmejo države članice ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se lahko v podizvajalskih verigah napoteni delavec v zvezi s svojimi pravicami iz odstavka 1 tega člena poleg odgovornosti delodajalca ali namesto nje sklicuje na odgovornost pogodbenika, katerega neposredni podizvajalec je delodajalec.

3. Odgovornost iz odstavkov 1 in 2 je omejena na pravice delavca, pridobljene na podlagi pogodbenega razmerja med pogodbenikom in njegovim podizvajalcem.

4. Države članice lahko v skladu s pravom Unije prav tako določijo strožja pravila v zvezi z odgovornostjo na podlagi nacionalnega prava ter na nediskriminacijski in sorazmeren način glede obsega in vrste odgovornosti podizvajanja. Države članice lahko v skladu s pravom Unije tako odgovornost določijo tudi v drugih sektorjih poleg tistih iz Priloge k Direktivi 96/71/ES.

5. Države članice lahko v primerih iz odstavkov 1, 2 in 4 določijo, da izvajalec, ki je izpolnil obveznosti skrbnega ravnanja, kot so določene z nacionalnim pravom, ni odgovoren.

6. Države članice lahko namesto pravil v zvezi z odgovornostjo iz odstavka 2 v skladu s pravom in/ali prakso Unije oziroma nacionalnim pravom in/ali prakso sprejmejo druge ustrezne izvršilne ukrepe, s katerimi v okviru neposrednega podizvajalskega razmerja omogočijo sprejetje učinkovitih in sorazmernih sankcij zoper pogodbenika, da se v primerih, ko imajo delavci težave pri uveljavljanju svojih pravic, preprečijo goljufije in zlorabe.

7. Države članice Komisijo obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi tega člena, in zagotovijo, da so te informacije splošno dostopne v jeziku ali jezikih, ki je ali so po izbiri držav članic najbolj ustrezen ali ustrezni.

V primeru iz odstavka 2 informacije, sporočene Komisiji, vsebujejo elemente, ki določajo odgovornost v podizvajalskih verigah.

V primeru iz odstavka 6 informacije, sporočene Komisiji, vsebujejo elemente, ki določajo učinkovitost alternativnih nacionalnih ukrepov glede pravil v zvezi z odgovornostjo iz odstavka 2.

Komisija omogoči, da so te informacije dostopne drugim državam članicam.

8. Komisija pozorno spremlja uporabo tega člena.

POGLAVJE VI

ČEZMEJNO IZVRŠEVANJE UPRAVNIH DENARNIH KAZNI IN/ALI GLOB*Člen 13***Področje uporabe**

1. Brez poseganja v sredstva, ki so določena ali se lahko določijo v drugi zakonodaji Unije, se za čezmejno izvrševanje upravnih denarnih kazni in/ali glob, naloženih ponudniku storitev s sedežem v državi članici zaradi neizpolnjevanja veljavnih pravil o napotitvi delavcev na delo v drugi državi članici, uporabljajo načela medsebojne pomoči in medsebojnega priznavanja ter ukrepi in postopki iz tega poglavja.

2. To poglavje se uporablja za upravne denarne kazni in/ali globe, vključno s pristojbinami in dodatnimi dajatvami, ki jih naložijo pristojni organi ali potrdijo upravni ali pravosodni organi ali, kjer je ustrezno, izhajajo iz postopkov industrijskih razsodišč, zaradi neskladnosti z Direktivo 96/71/ES ali to direktivo.

To poglavje se ne uporablja za izvrševanje kazni, ki spadajo v področje uporabe Okvirnega sklepa Sveta 2005/214/PNZ ⁽¹⁾, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 ⁽²⁾ ali Sklepa Sveta 2006/325/ES ⁽³⁾.

*Člen 14***Določitev pristojnih organov**

Vsaka država članica prek IMI obvesti Komisijo, kateri organ ali organi so v skladu z nacionalno zakonodajo pristojni za namene tega poglavja. Države članice lahko, če je to potrebno zaradi organizacije njihovih notranjih sistemov, določijo enega ali več centralnih organov, odgovornih za upravno pošiljanje in prejemanje prošenj ter pomoč drugim zadevnim organom.

*Člen 15***Splošna načela – medsebojna pomoč in priznavanje**

1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca v skladu s členom 16 in členom 17:

(a) izterja upravno kazen in/ali globo, ki jo je naložil pristojni organ v skladu s predpisi in postopki države članice prosilke ali potrdil upravni ali pravosodni organ ali, kadar je primerno, z industrijskimi sodišči, zoper katero pritožba ni več mogoča, ali

(b) izda uradno obvestilo o odločbi, ki nalaga takšno kazen in/ali globo.

Poleg tega zaprošeni organ izda uradno obvestilo o kateri koli drugi listini v zvezi z izterjavo takšne kazni in/ali globe, vključno s sodbo ali končno odločbo, ki je lahko v obliki overjene kopije, ki predstavlja pravno podlago in naslov za izvršbo prošnje za izterjavo.

⁽¹⁾ Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22.3.2005, str. 16).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 12, 16.1.2001, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2006/325/ES z dne 27. aprila 2006 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Dansko o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 120, 5.5.2006, str. 22).

2. Organ prosilec zagotovi, da se prošnja za izterjavo upravne kazni in/ali globe vloži ali da se uradno obvestilo o odločbi, ki nalaga tako kazen in/ali globo, izda v skladu z zakoni in drugimi predpisi ter upravnimi praksami, ki veljajo v tej državi članici.

Takšna prošnja se vloži le, če organ prosilec ne more izterjati ali uradno obvestiti v skladu z zakoni in drugimi predpisi ter upravnimi praksami.

Organ prosilec ne vloži prošnje za izterjavo upravne kazni in/ali globe ali izda uradnega obvestila o odločbi, ki nalaga tako kazen in/ali globo, če in kolikor dolgo se kazen in/ali globa ter s tem povezana terjatev in/ali dokument, ki omogoča njeno izvršitev v državi članici prosilki, v zadevni državi članici izpodbijajo.

3. Pristojni organ, ki je zaprosen za izterjavo upravne kazni in/ali globe ali za izdajo uradnega obvestila o odločbi, ki nalaga takšno kazen in/ali globo, ki je poslano v skladu s tem poglavjem in členom 21, takšno prošnjo prizna brez nadaljnjih formalnosti in takoj sprejme vse potrebne ukrepe za njeno izvršitev, razen če se ta zaproseni organ ne odloči za sklicevanje na enega od razlogov za zavrnitev iz člena 17.

4. Zaprošeni organ za namene izterjave upravne kazni in/ali globe ali izdaje uradnega obvestila o odločbi, ki nalaga takšno kazen in/ali globo, ravna v skladu z veljavnimi nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi ter upravnimi praksami, ki se v zaproseni državi članici uporabljajo za enake, če enakih ni, pa za podobne kršitve ali odločbe.

Uradno obvestilo o odločbi, ki nalaga upravno kazen in/ali globo, ki ga izda zaproseni organ, in prošnja za izterjavo imata v skladu z nacionalnimi zakoni in drugimi predpisi ter upravnimi praksami zaprosene države članice enak učinek kot tovrstno uradno obvestilo in prošnja, ki jo izda oziroma vloži država članica prosilka.

Člen 16

Prošnja za izterjavo ali uradno obvestilo

1. Prošnja organa prosilca za izterjavo upravne kazni in/ali globe in uradno obvestilo o odločbi v zvezi s takšno kaznijo in/ali globo se brez nepotrebnega odlašanja vloži v obliki enotnega dokumenta, v tej prošnji pa se navedejo vsaj:

- (a) ime in znani naslov naslovnika ter morebitni drugi zadevni podatki ali informacije za identifikacijo naslovnika;
- (b) povzetek dejstev in okoliščin kršitve, vrsta kaznivega dejanja in zadevna veljavna pravila;
- (c) dokument za izvršitev v državi članici prosilki in vse druge pomembne informacije ali dokumenti v zvezi s terjatvijo, povezano s tem, ter v zvezi z upravno kaznijo in/ali globo, vključno s sodnimi dokumenti, ter
- (d) ime, naslov in drugi kontaktni podatki pristojnega organa, odgovornega za oceno upravne kazni in/ali globe, in, če je različen od prvega, pristojnega organa, ki lahko zagotovi nadaljnje informacije glede kazni in/ali globe ali možnosti izpodbijanja obveznosti plačila ali zadevne odločbe.

2. Poleg tega, kar je določeno v odstavku 1, se v prošnji navedejo:

- (a) v primeru uradnega obvestila o odločbi, namen uradnega obvestila in obdobje, v katerem se uradno obvestilo opravi;
- (b) v primeru prošnje za izterjavo, datum, na katerega je sodba ali odločba postala izvršljiva ali končna, opis vrste in znesek upravne kazni in/ali globe, vsi datumi, pomembni za postopek izvršitve, vključno s tem, ali in kako je bila sodba ali odločba vročena tožencu ali tožencem in/ali izdana, ne da bi se toženec spustil v postopek, ter s potrditvijo organa prosilca, da se v zvezi s kaznijo in/ali globo ni več mogoče pritožiti, ter s tem povezana terjatev, v zvezi s katero se prošnja vloga, in njeni različni sestavni deli.

3. Zaprošeni organ sprejme vse potrebne ukrepe in čim prej, najpozneje pa en mesec po prejemu prošnje za izterjavo, uradno obvesti ponudnika storitev o tej prošnji ali odločbi, ki nalaga upravno kazen in/ali globo, in mu po potrebi posreduje zadevne dokumente v skladu z nacionalnim pravom in/ali prakso.

Zaprošeni organ organu prosilcu čim hitreje posreduje informacije o:

- (a) sprejetih ukrepov v zvezi z njegovo prošnjo za izterjavo in uradno obvestilo, predvsem pa o datumu, ko je bil naslovnik uradno obveščen;
- (b) razlogih za zavrnitev, če zavrne izvršitev prošnje za izterjavo upravne kazni in/ali globe ali uradno obvestilo o odločbi, ki nalaga upravno kazen in/ali globo v skladu s členom 17.

Člen 17

Razlogi za zavrnitev

Zaprošeni organi niso dolžni izvršiti prošnje za izterjavo ali uradno obvestilo, če ta prošnja ne vsebuje informacij iz člena 16(1) in (2), je nepopolna ali očitno ne ustreza zadevni odločbi.

Poleg tega lahko zaprošeni organi zavrnejo izvršitev prošnje za izterjavo v naslednjih okoliščinah:

- (a) po poizvedbah zaprosenega organa je jasno, da so predvideni stroški ali sredstva, potrebni za izterjavo upravne kazni in/ali globe, nesorazmerni z zneskom za izterjavo ali bi povzročili precejšnje težave;
- (b) skupna denarna kazen in/ali globa znaša manj kot 350 EUR ali je enakovredna tej vsoti;
- (c) temeljne pravice in svoboščine tožencev in pravna načela, ki se za tožence uporabljajo, kakor je določeno v ustavi zaprosene države članice, se ne spoštujejo.

Člen 18

Prekinitev postopka

1. Če med postopkom izterjave ali uradnega obvestila zadevni ponudnik storitev ali zainteresirana stranka izpodbija upravno kazen in/ali globo in/ali s tem povezano terjatev ali vloži pritožbo v zvezi z njo, se postopek čezmejne izvršitve naložene kazni in/ali globe prekine, dokler ustrezni pristojni organ v državi članici prosilki ne sprejme odločitve v zvezi s tem.

Takšna kazen ali globa se izpodbija ali se v zvezi z njo vloži kakršna koli pritožba pri ustreznem pristojnem organu v državi članici prosilki.

Organ prosilec o izpodbijanju nemudoma obvesti zaprošeni organ.

2. Spori glede izvršilnih ukrepov v zaprošeni državi članici ali veljavnosti uradne obvestitve, ki jo opravi zaprošeni organ, se predložijo pristojnemu ali pravosodnemu organu navedene države članice v skladu z njenimi zakoni in predpisi.

Člen 19

Stroški

1. Zneski, izterjani v zvezi s kaznimi in/ali globami iz tega poglavja, pripadajo zaprosenemu organu.

Zaprošeni organ izterja ustrezne zneske v valuti svoje države članice ter v skladu z zakoni, predpisi in upravnimi postopki ali praksami, ki se uporabljajo za podobne terjatve v tej državi članici.

Zaprošeni organ po potrebi in v skladu z nacionalnim pravom in prakso pretvori znesek kazni in/ali globe v valuto zaprosene države po menjalnem tečaju, ki je veljal na dan, ko je bila kazen in/ali globa izrečena.

2. Države članice ne zahtevajo medsebojnega povračila stroškov, nastalih pri zagotavljanju medsebojne pomoči v skladu s to direktivo ali na podlagi njene uporabe.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Kazni

Države članice določijo pravila glede kazni, ki se uporabljajo v primeru kršitev nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te določbe izvajajo in upoštevajo. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah do 18. junija 2016. Komisijo nemudoma obvestijo o vseh nadaljnjih spremembah teh določb.

Člen 21

Informacijski sistem za notranji trg

1. Upravno sodelovanje in medsebojna pomoč med pristojnimi organi držav članic iz členov 6 in 7, člena 10(3) ter členov 14 do 18 se izvajata prek informacijskega sistema za notranji trg (IMI), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1024/2012.

2. Države članice lahko uporabljajo dvostranske sporazume ali dogovore o upravnem sodelovanju in medsebojni pomoči med njihovimi pristojnimi organi v zvezi z uporabo in spremljanjem pogojev za zaposlitev iz člena 3 Direktive 96/71/ES, ki se uporabljajo za napotene delavce, v kolikor ti sporazumi ali dogovori ne posegajo v pravice in obveznosti zadevnih delavcev in podjetij.

Države članice obvestijo Komisijo o dvostranskih sporazumih in/ali dogovorih, ki jih uporabljajo, in zagotovijo, da so besedila teh dvostranskih sporazumov splošno dostopna.

3. Pristojni organi držav članic v okviru dvostranskih sporazumov ali dogovorov iz odstavka 2 kolikor je mogoče uporabljajo IMI. Vsekakor pa, v primeru, ko je pristojni organ v eni od zadevnih držav članic uporabil IMI, se ta po možnosti uporabi za kakršno koli nadaljnje zahtevano ukrepanje.

Člen 22

Sprememba Uredbe (EU) št. 1024/2012

V Prilogi k Uredbi (EU) št. 1024/2012 se dodata naslednji točki:

- „6. Direktiva 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (*): člen 4.
7. Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (**): člena 6 in 7, člen 10(3) in členi 14 do 18.

(*) UL L 18, 21.1.1997, str. 1.

(**) UL L 159, 28.5.2014, str. 11.“

Člen 23

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 18. junija 2016. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih ukrepih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način tega sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji predložijo besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24

Pregled

1. Komisija pregleda uporabo in izvajanje te direktive.

Komisija najpozneje 18. junija 2019 Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi in izvajanju ter po potrebi predlaga potrebne spremembe in dopolnitve.

2. Komisija po posvetovanju z državami članicami in po potrebi s socialnimi partnerji na ravni Unije v svojem poročilu oceni zlasti:
 - (a) potrebo po dejanskih elementih za ugotovitev, ali je napotitev prava, in ustreznost teh elementov, vključno z možnostjo spremembe obstoječih ali opredelitve morebitnih novih elementov, ki jih je treba upoštevati pri ugotavljanju, ali gre za pravo podjetje in ali napoteni delavec začasno opravlja svoje delo, kakor je določeno v členu 4;
 - (b) ustreznost razpoložljivih podatkov v zvezi s postopkom napotitve;
 - (c) ustreznost in primernost uporabe nacionalnih nadzornih ukrepov glede na izkušnje s sistemom upravnega sodelovanja in izmenjave informacij ter njegovo učinkovitost, oblikovanje enotnejših standardiziranih dokumentov, uvedbe skupnih načel ali standardov za inšpekcijske preglede na področju napotitve delavcev ter tehničnega napredka, kakor je določeno v členu 9;
 - (d) odgovornost in/ali izvršilne ukrepe, uvedene za zagotovitev skladnosti z veljavnimi pravili in učinkovitega varstva pravic delavcev v podizvajalski verigi, kakor je določeno v členu 12;
 - (e) uporabo določb o čezmejnem izvrševanju upravnih denarnih kazni in glob, zlasti v zvezi z izkušnjami s sistemom in njegovo učinkovitostjo, kakor je določeno v poglavju VI;
 - (f) uporabo dvostranskih sporazumov ali dogovorov v zvezi z IMI, pri tem pa po potrebi upošteva poročilo iz člena 25(1) Uredbe (EU) št. 1024/2012;
 - (g) možnost prilagajanja rokov iz člena 6(6) za zagotavljanje informacij, za katere zaprosijo države članice ali Komisija, z namenom skrajšanja navedenih rokov, ob upoštevanju doseženega napredka pri delovanju in uporabi IMI.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 26

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Evropske komisije o členu 4(3)(g)

Dejstvo, ali je bil na delovno mesto, na katerem napoteni delavec začasno opravlja svoje delo v okviru opravljanja storitev, v katerem koli preteklem obdobju napoten isti ali drug (napoteni) delavec, pomeni le enega od morebitnih dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri pripravi skupne ocene dejanskega stanja v primeru dvoma.

Zgolj dejstvo, da lahko gre za enega od dejavnikov, se nikakor ne bi smelo razlagati kot prepoved morebitne zamenjave napotenega delavca z drugim napotenim delavcem ali kot ovira morebitni takšni zamenjavi, zlasti v primeru storitev, ki se opravljajo sezonsko, ciklično ali ponavljajoče.

SKLEPI

SKLEP št. 573/2014/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o boljšem sodelovanju med javnimi zavodi za zaposlovanje (JZZ)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 149 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 17. junija 2010 sprejel strategijo Evropa 2020 za delovna mesta ter pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020). Pozval je k uporabi vseh instrumentov in politik Unije, da bi se podprlo doseganje skupnih ciljev, ter države članice pozval k bolj usklajenemu ukrepanju. Javni zavodi za zaposlovanje (JZZ) igrajo osrednjo vlogo pri prispevanju k doseganju krovnega cilja iz strategije Evropa 2020 glede stopnje delovne aktivnosti, namreč 75 % za moške in ženske, stare med 20 in 64 let, do leta 2020, zlasti z zmanjševanjem brezposelnosti mladih.
- (2) Člen 45 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Pogodba) zagotavlja prosto gibanje delavcev v Uniji, člen 46 Pogodbe pa določa ukrepe za izvajanje te svoboščine, zlasti z zagotavljanjem tesnega sodelovanja med JZZ. Mreža JZZ, vzpostavljena s tem sklepom (v nadaljnjem besedilu: mreža), bi morala poleg splošnih vidikov geografske mobilnosti zajemati tudi širok razpon ciljev in pobud v obliki spodbujevalnih ukrepov za izboljšanje sodelovanja med državami članicami na področju zaposlovanja.
- (3) Namen tega sklepa bi moral biti spodbujanje sodelovanja med državami članicami na področjih, za katera so odgovorni JZZ. Z njim se formalizira in krepi neformalno sodelovanje med JZZ prek obstoječe evropske mreže vodij JZZ, na sodelovanje v kateri so pristale vse države članice. Celotno potencialno vrednost mreže je mogoče izkoristiti z neprekinjenim sodelovanjem vseh držav članic. O tem sodelovanju bi bilo treba uradno obvestiti sekretariat mreže.
- (4) Svet je v skladu s členom 148(4) Pogodbe s Sklepom 2010/707/EU ⁽³⁾ sprejel smernice za politike zaposlovanja držav članic, ki so ostale v veljavi v letih 2011–2013. Te integrirane smernice usmerjajo države članice pri oblikovanju nacionalnih programov reform in izvajanju reform. Integrirane smernice za zaposlovanje so podlaga za

⁽¹⁾ UL C 67, 6.3.2014, str. 116.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. maja 2014.

⁽³⁾ Sklep Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic (UL L 308, 24.11.2010, str. 46).

priporočila za posamezne države, ki jih Svet naslovi na države članice v skladu z navedenim členom. V zadnjih letih so ta priporočila vključevala posebna priporočila o delovanju in zmogljivosti JZZ ter uspešnosti aktivnih politik trga dela v državah članicah.

- (5) Koristno bi bilo, če bi se priporočila za posamezne države dodatno podprla z okrepljenimi povratnimi informacijami na podlagi dejstev o uspešnosti izvajanja politik in sodelovanjem med JZZ držav članic. Zato bi morala mreža izvajati konkretne pobude, kot so skupni sistemi primerjalnih analiz na podlagi dejstev, ustrezne dejavnosti vzajemnega učenja, vzajemna pomoč med člani mreže in izvajanje strateških ukrepov za posodobitev JZZ. Posebno znanje mreže in njenih posameznih članov bi se moralo na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije ali Odbora za zaposlovanje uporabiti tudi za zagotovitev dokazov o razvoju politik zaposlovanja.
- (6) Obsežnejše in bolj usmerjeno sodelovanje med JZZ bi moralo privedi do izboljšane izmenjave najboljših praks. Mreža bi morala povezovati ugotovitve na podlagi primerjalnih analiz in dejavnosti vzajemnega učenja na način, ki bi omogočil razvoj sistematičnega, dinamičnega in integriranega procesa primerjalnega učenja.
- (7) Mreža bi morala tesno sodelovati z Odborom za zaposlovanje na podlagi člena 150 Pogodbe in prispevati k njegovemu delu z zagotavljanjem dejanskih dokazov in poročil o politikah, ki jih izvajajo JZZ. Mreža bi morala svoje prispevke Evropskemu parlamentu posredovati prek sekretariata, Svetu pa prek Odbora za zaposlovanje, in sicer brez kakršnih koli sprememb in po potrebi s pripombami. Združeno znanje mreže o vidikih uresničevanja politik zaposlovanja in primerjalna analiza JZZ bi bila lahko nosilec političnih odločitev v pomoč zlasti pri ocenjevanju in pripravi politik zaposlovanja na ravni Unije in na nacionalni ravni.
- (8) Mreža bi morala na področjih, za katera so odgovorni JZZ, prispevati k izvajanju pobud politike na področju zaposlovanja, kot je Priporočilo Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mlade⁽¹⁾. Mreža bi morala prav tako podpirati pobude, katerih cilji so boljše usklajevanje spretnosti, dostojna in trajnostna zaposlitev, okrepljena prostovoljna mobilnost delovne sile ter omogočanje lažjega prehoda iz sistema izobraževanja in usposabljanja na trg dela, vključno s podporo zagotavljanju usmerjanja ter izboljšano preglednostjo znanj in kvalifikacij. V dejavnosti mreže bi moralo biti vključeno vrednotenje in ocenjevanje aktivnih politik trga dela, vključno s tistimi, ki so namenjene ranljivim družbenim skupinam in odpravljanju socialne izključenosti.
- (9) Mreža bi morala okrepiti sodelovanje med svojimi člani, razviti skupne pobude s ciljem izmenjave informacij in najboljših praks na vseh področjih, za katera so odgovorni JZZ, primerjalne analize in svetovanje ter spodbujanje inovativnih pristopov pri zagotavljanju storitev za zaposlovanje. Vzpostavitev mreže bo omogočila vključujočo primerjavo vseh JZZ na podlagi dejstev, ki bo usmerjena v uspešnost in bo omogočila opredelitev najboljših praks na področjih storitev JZZ. Ti rezultati bi morali prispevati k boljšemu načrtovanju in zagotavljanju storitev na področju zaposlovanja v okviru njihovih posebnih pristojnosti. Pobude mreže bi morale izboljšati uspešnost JZZ in omogočiti učinkovitejšo javno porabo. Mreža bi morala sodelovati tudi z drugimi ponudniki storitev na področju zaposlovanja.
- (10) Mreža bi morala v svojem letnem delovnem programu opredeliti tehnične podrobnosti primerjalnih analiz JZZ in s tem povezanih dejavnosti vzajemnega učenja, zlasti metodologijo primerjalnega učenja na podlagi kazalnikov primerjalnih analiz, navedenih v Prilogi k temu sklepu, za ocenjevanje uspešnosti JZZ, kontekstualne spremenljivke, zahteve za zagotavljanje podatkov in učne instrumente integriranega programa vzajemnega učenja. V tem sklepu bi bilo treba opredeliti področja primerjalnih analiz. Države članice ohranjajo pristojnost, da odločajo, ali bodo prostovoljno sodelovale pri dodatnih dejavnostih primerjalnega učenja na drugih področjih.
- (11) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejme akte v zvezi s spremembo Priloge v zvezi s kazalniki primerjalnih analiz. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem

⁽¹⁾ UL C 120, 26.4.2013, str. 1.

pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov, zlasti s strokovnjaki JZZ. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (12) Zaradi različnih modelov, nalog in oblik zagotavljanja storitev JZZ države članice izmed vodstvenega kadra JZZ same določijo enega člana in enega nadomestnega člana upravnega odbora mreže (v nadaljnjem besedilu: odbor). Kadar je ustrezno, bi moral član ali nadomestni član v odboru zastopati druge JZZ iz njegove države članice. Če država članica iz ustavnih razlogov ne more določiti samo enega JZZ, bi se morali zadevni JZZ določiti v čim manjšem številu, pri čemer se ne bi smelo spremeniti pravila, da ima ena država članica en glas v odboru. Člani odbora bi si morali po najboljših močeh prizadevati zagotoviti, da se stališča in izkušnje lokalnih in regionalnih organov vključijo v dejavnosti mreže ter da so taki organi obveščeni o teh dejavnostih. Člani odbora bi morali imeti pristojnost sprejemanja odločitev v imenu svojih JZZ. Da se zagotovi vključitev vseh JZZ v mrežo, bi morale biti dejavnosti odprte za sodelovanje JZZ s strani vseh ravni.
- (13) Da se zagotovi, da skupne naloge JZZ tesno ustrezajo dejanskemu stanju na trgu dela, bi morala mreža razpolagati z najnovejšimi podatki o brezposelnosti na ravni NUTS 3.
- (14) Mreža bi morala graditi na izkušnjah obstoječe neformalne svetovalne skupine evropske mreže vodij JZZ, ki jo Komisija podpira od leta 1997 in katere mnenja so upoštevana v tem sklepu, ter jo nadomestiti. Ključna področja za ukrepanje, ki jih je opredelila ta svetovalna skupina v svojem dokumentu z naslovom „Strategija JZZ 2020“, bi morala prispevati k posodobitvi in krepitvi JZZ.
- (15) Mreža bi morala svojim članom zagotavljati vzajemno pomoč in omogočati njihovo medsebojno podporo pri posodobitvi organizacijskih struktur in zagotavljanju storitev z boljšim sodelovanjem, zlasti s prenosom znanja, študijskimi obiski in izmenjavami osebja.
- (16) Mreža in njene pobude bi se morale financirati iz oddelka PROGRESS/zaposlovanje programa Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (v nadaljnjem besedilu: EaSI), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, v okviru odobritev, ki jih določita Evropski parlament in Svet.
- (17) Države članice bi morale imeti dostop do finančnih sredstev za projekte, ki jih razvije mreža ali se opredelijo v okviru dejavnosti vzajemnega učenja in se nato izvajajo v posameznih JZZ, in sicer iz Evropskega socialnega sklada (ESS), Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Obzorja 2020, okvirnega programa Unije za raziskave in inovacije (2014–2020), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (18) Mreža bi morala zagotoviti dopolnjevanje ukrepov, ki se izvajajo v okviru evropske strategije zaposlovanja v smislu naslova IX Pogodbe, in jih ne nadomešča ali podvaja, zlasti dejavnosti Odbora za zaposlovanje in njegovih orodij, kot sta skupni ocenjevalni okvir in program vzajemnega učenja. Komisija bi morala poleg tega za vzpostavitev sinergij zagotoviti tesno sodelovanje med sekretariatoma mreže in Odbora za zaposlovanje.
- (19) V tem sklepu se spoštujejo temeljne pravice in upoštevajo načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina). S tem sklepom se zlasti želi zagotoviti dosledno spoštovanje pravice dostopa do brezplačnih storitev posredovanja zaposlitev in spodbuditi uporaba člena 29 Listine –

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1296/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o Programu Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije („EaSI“) in spremembi Sklepa št. 283/2010/EU o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (UL L 347, 20.12.2013, str. 238).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Vzpostavitev mreže

Mreža javnih zavodov za zaposlovanje (JZZ) po vsej Uniji se vzpostavi za obdobje od 17. junija 2014 do 31. decembra 2020 (v nadaljnjem besedilu: mreža). Mreža izvaja pobude iz člena 4.

Mrežo sestavljajo:

- (a) JZZ, ki jih določijo države članice;
- (b) Komisija.

Odbor za zaposlovanje ima status opazovalca.

Države članice z avtonomnimi JZZ na podnacionalni ravni zagotovijo njihovo ustrezno zastopanost v posebnih pobudah mreže.

Člen 2

Opredelitev primerjalnega učenja

Za namene tega sklepa in dejavnosti mreže „primerjalno učenje“ pomeni proces vzpostavljanja sistematične in integrirane povezave med primerjalnimi analizami in dejavnostmi vzajemnega učenja, in sicer s prepoznavanjem dobrih rezultatov prek sistemov primerjalnih analiz na podlagi kazalnikov, vključno z zbiranjem podatkov, potrjevanjem podatkov, konsolidacijo podatkov in ocenami, z ustrezno metodologijo ter z uporabo ugotovitev za izvedbo konkretnih, z dejstvi podprtih dejavnosti vzajemnega učenja, vključno z modeli dobrih ali najboljših praks.

Člen 3

Cilji

Cilj tega sklepa je prek mreže spodbuditi sodelovanje med državami članicami na področju zaposlovanja, in sicer na področjih, za katera so odgovorni JZZ, da bi prispevali k strategiji Evropa 2020, pa tudi k izvajanju zadevnih politik Unije, ter tako podpirali:

- (a) najranljivejše družbene skupine, za katere so značilne visoke stopnje brezposelnosti, zlasti starejše delavce ter mlade, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposablajo;
- (b) dostojno in trajnostno zaposlitev;
- (c) boljše delovanje trgov dela v EU;
- (d) zaznavanje pomanjkanja usposobljene delovne sile in zagotavljanje informacij o številu oseb in lokaciji ter boljše usklajevanje znanja iskalcev zaposlitve s potrebami delodajalcev;
- (e) boljše povezovanje trgov dela;
- (f) večjo pravično prostovoljno geografsko in poklicno mobilnost kot odziv na posebne potrebe trgov dela;
- (g) vključevanje oseb, ki so izključene iz trga dela, kot del boja proti socialni izključenosti;
- (h) vrednotenje in ocenjevanje aktivnih pobud na trgu dela ter njihovega uspešnega in učinkovitega izvajanja.

Člen 4

Pobude mreže

1. Mreža na področjih, za katera so odgovorni JZZ, izvaja zlasti naslednje pobude:

- (a) razvoj in izvajanje primerjalnega učenja po vsej Uniji na podlagi dejstev, s katerimi JZZ z ustrezno metodologijo primerjajo uspešnost svojih dejavnosti na naslednjih področjih:
 - (i) prispevanje k zmanjševanju brezposelnosti vseh starostnih skupin in ranljivih skupin;
 - (ii) prispevanje k zmanjševanju trajanja brezposelnosti in zmanjševanju neaktivnosti, da bi se odzvali na problem dolgoročne in strukturne brezposelnosti ter socialne izključenosti;

- (iii) zapolnjevanje prostih delovnih mest (tudi s prostovoljno mobilnostjo delovne sile);
- (iv) zadovoljstvo strank s storitvami JZZ;
- (b) zagotavljanje vzajemne pomoči v obliki medsebojne strokovne pomoči ali skupinskih dejavnosti, s sodelovanjem ter izmenjavo informacij, izkušenj in osebja med člani mreže, vključno s podporo pri izvajanju priporočil za posamezno državo v zvezi z JZZ, ki jih je izdal Svet, in sicer na zahtevo zadevne države članice ali JZZ;
- (c) prispevanje k posodobitvi in krepitvi JZZ na ključnih področjih v skladu s cilji na področju zaposlovanja in socialnimi cilji strategije Evropa 2020;
- (d) priprava poročil na zahtevo Evropskega parlamenta, Sveta ali Komisije ali na lastno pobudo;
- (e) prispevanje k izvajanju ustreznih pobud politike;
- (f) sprejetje in izvajanje letnega delovnega programa, v katerem so opisane delovne metode mreže, rezultati, ki jih mora doseči, in podrobnosti v zvezi z izvajanjem primerjalnega učenja;
- (g) spodbujanje in izmenjava najboljših praks za prepoznavanje mladih, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposablajo, ter za razvoj pobud, s katerimi bi zagotovili, da ti mladi pridobijo znanja, potrebna za vstop in obstanek na trgu dela.

Kar zadeva pobudo iz točke (a) prvega pododstavka se pri primerjalnih analizah uporabljajo kazalniki, določeni v Prilogi. Mreža prav tako aktivno sodeluje pri izvajanju teh dejavnosti z izmenjavo podatkov, znanja in praks. Države članice ohranijo pristojnosti, da same odločajo, ali bodo prostovoljno sodelovale pri dodatnih dejavnostih primerjalnega učenja na področjih, ki niso tista iz točk (i) do (iv) točke (a).

2. Mreža vzpostavi mehanizem za poročanje v zvezi s pobudami iz odstavka 1. V okviru uporabe tega mehanizma člani mreže vsako leto poročajo upravnemu odboru.

Člen 5

Sodelovanje

Mreža vzpostavi sodelovanje z zadevnimi zainteresiranimi stranmi trga dela, vključno z drugimi ponudniki storitev na področju zaposlovanja, ter po potrebi s socialnimi partnerji, organizacijami, ki zastopajo brezposelne osebe ali ranljive skupine, nevladnimi organizacijami, ki delujejo na področju zaposlovanja, regionalnimi in lokalnimi organi, evropsko mrežo za politiko vseživljenjske karijerne orientacije in zasebnimi zavodi za zaposlovanje, tako da jih vključuje v ustrezne dejavnosti in sestanke mreže ter z njimi izmenjuje informacije in podatke.

Člen 6

Delovanje mreže

1. Mrežo upravlja upravni odbor. Države članice izmed vodstvenega kadra svojega zadevnega JZZ v upravni odbor določijo enega člana in enega nadomestnega člana. Enega člana in enega nadomestnega člana upravnega odbora imenuje tudi Komisija. Člane upravnega odbora po potrebi nadomeščajo njihovi nadomestni člani.

Odbor za zaposlovanje v skladu s svojim poslovnikom izmed svojih članov v upravni odbor določi predstavnika, ki ima v njem status opazovalca, razen na sejah upravnega odbora v ožji sestavi. Upravni odbor se lahko sestane na sejah v ožji sestavi, na katerih sodeluje en član iz posamezne države članice in en član iz Komisije, razen pri točkah dnevnega reda, ki zadevajo letni delovni program. V poslovniku upravnega odbora bi morala biti določena nadaljnja pravila v zvezi s sklici sej v ožji sestavi.

2. Upravni odbor svojega predsednika in dva podpredsednika imenuje izmed vrst svojih članov, ki jih določijo države članice. Predsednik zastopa mrežo. Predsednika po potrebi nadomešča podpredsednik.

3. Upravni odbor soglasno sprejme svoj poslovnik. Ta poslovnik med drugim vsebuje ureditve glede sprejemanja odločitev upravnega odbora ter določbe o imenovanju in mandatu predsednika ter podpredsednikov upravnega odbora.

4. Upravni odbor z večino glasov sprejme:
- (a) letni delovni program mreže, vključno z vzpostavitvijo delovnih skupin in jezikovno ureditvijo na sejah v okviru mreže;
 - (b) tehnični okvir za izvajanje primerjalnih analiz in dejavnosti vzajemnega učenja kot del letnega delovnega programa mreže, vključno z metodologijo primerjalnih analiz na podlagi kazalnikov primerjalnih analiz, navedenih v Prilogi k temu sklepu, za primerjavo uspešnosti JZZ, kontekstualnimi spremenljivkami, zahtevami za zagotavljanje podatkov in učnimi instrumenti integriranega programa vzajemnega učenja;
 - (c) letno poročilo mreže. To poročilo se pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu ter se objavi.
5. Upravnemu odboru pomaga sekretariat, ki ga zagotovi Komisija in deluje v okviru Komisije. Sekretariat v sodelovanju s predsednikom in podpredsednikoma pripravlja seje upravnega odbora, letni delovni program in letno poročilo mreže. Sekretariat tesno sodeluje s sekretariatom Odbora za zaposlovanje.

Člen 7

Finančna podpora za ta spodbujevalni ukrep

Globalni viri za izvajanje tega sklepa se določijo v okviru oddelka PROGRESS/zaposlovanje EaSI, katerega letne odobritve odobrita Evropski parlament in Svet v mejah finančnega okvira.

Člen 8

Sprememba Priloge v zvezi s kazalniki primerjalnih analiz

Na Komisijo se v skladu s členom 9 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za spreminjanje Priloge, v kateri so določeni kazalniki primerjalnih analiz.

Člen 9

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo iz člena 8 se prenese na Komisijo od 17. junija 2014 do 31. decembra 2020.
3. Pooblastilo iz člena 8 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 8, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 10

Pregled

Komisija do 18. junija 2017 Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o uporabi tega sklepa. To poročilo vsebuje zlasti oceno, v kolikšnem obsegu je mreža prispevala k doseganju ciljev iz člena 3 in ali je izpolnila svoje naloge. Poleg tega se v njem oceni, kako je mreža razvila in izvajala primerjalne analize na področjih iz točke (a)(i) do (iv) člena 4(1).

*Člen 11***Začetek veljavnosti**

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 12***Naslovniki**

Ta sklep je naslovljen na države članice.

VBruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

PRILOGA

KAZALNIKI PRIMERJALNIH ANALIZ

- A. Kvantitativni kazalniki za področja iz točke (a)(i) do (iv) člena 4(1):
1. Prispevanje k zmanjševanju brezposelnosti vseh starostnih skupin in ranljivih skupin:
 - (a) prehod iz brezposelnosti v zaposlenost po starostnih skupinah, spolu in stopnji izobrazbe kot delež števila prijavljenih brezposelnih oseb;
 - (b) število oseb, črtanih iz evidenc JZZ o brezposelnosti, kot delež števila prijavljenih brezposelnih oseb.
 2. Prispevanje k zmanjševanju trajanja brezposelnosti in zmanjševanju neaktivnosti, da bi se odzvali na problem dolgoročne in strukturne brezposelnosti ter socialne izključenosti:
 - (a) prehod v zaposlenost po, na primer, 6 in 12 mesecih brezposelnosti po starostnih skupinah, spolu in stopnji izobrazbe kot delež vseh prehodov v zaposlenost, zabeleženih v evidencah JZZ;
 - (b) vnosi v evidence JZZ o predhodno neaktivnih osebah kot delež vseh vnosov v te evidence JZZ po starostnih skupinah in spolu.
 3. Zapolnjevanje prostih delovnih mest (tudi s prostovoljno mobilnostjo delovne sile):
 - (a) zapolnjena prosta delovna mesta;
 - (b) odgovori iz raziskave Eurostata o delovni sili glede prispevka JZZ k temu, da je anketiranec našel trenutno zaposlitev.
 4. Zadovoljstvo strank s storitvami JZZ:
 - (a) splošna stopnja zadovoljstva iskalcev zaposlitve;
 - (b) splošna stopnja zadovoljstva delodajalcev.
- B. Področja primerjalnih analiz s kvalitativnim notranjim in zunanjim ocenjevanjem dejavnikov za področja iz točke (a)(i) do (iv) člena 4(1):
1. strateško upravljanje uspešnosti delovanja;
 2. oblikovanje operativnih postopkov, na primer učinkovitega usmerjanja/zbiranja podatkov o iskalcih zaposlitve in prilagojene uporabe aktivnih instrumentov trga dela;
 3. trajnostno aktiviranje in upravljanje prehodov;
 4. odnosi z delodajalci;
 5. oblikovanje in izvajanje storitev JZZ na podlagi dejstev;
 6. učinkovito upravljanje partnerstev z zainteresiranimi stranmi;
 7. dodeljevanje sredstev JZZ.
-

II

(Nezakonodajni akti)

MEDNARODNI SPORAZUMI

Informacija o začetku veljavnosti Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Turčijo o sodelovanju Republike Turčije pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami

Sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Turčijo o sodelovanju Republike Turčije pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami ⁽¹⁾ začne veljati 1. junija 2014, ker se je 2. maja 2014 postopek iz člena 10 Sporazuma zaključil.

⁽¹⁾ UL L 323, 8.12.2007, str. 24.

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 574/2014

z dne 21. februarja 2014

o spremembi Priloge III k Uredbi (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o vzorcu, ki se uporablja za pripravo izjave o lastnostih gradbenih proizvodov

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti člena 60(e) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 4(1) Uredbe (EU) št. 305/2011 obvezuje proizvajalce gradbenih proizvodov, da pripravijo izjavo o lastnostih, ko je gradbeni proizvod, ki je zajet v harmoniziranem standardu ali ki ustreza evropski tehnični oceni, ki je bila zanj izdana, dan na trg. V skladu s členom 6(4) Uredbe (EU) št. 305/2011 bi to izjavo bilo treba pripraviti na podlagi vzorca iz Priloge III k navedeni uredbi.
- (2) V skladu s členom 60(e) Uredbe (EU) št. 305/2011 se na Komisijo prenese naloga prilagoditi Prilogo III k Uredbi (EU) št. 305/2011 tehničnemu napredku.
- (3) Vzorec iz Priloge III k Uredbi (EU) št. 305/2011 bi bilo treba prilagoditi tehničnemu napredku, da se zagotovi prilagodljivost, potrebna zaradi različnih vrst gradbenih proizvodov in proizvajalcev, ter da se poenostavi izjava o lastnostih.
- (4) Poleg tega praktične izkušnje z izvajanjem Priloge III kažejo, da bi proizvajalci potrebovali dodatna navodila za pripravo izjav o lastnostih gradbenih proizvodov v skladu z veljavno zakonodajo. S takšnimi navodili bi se zagotovila tudi usklajena in pravilna uporaba Priloge III.
- (5) Proizvajalcem bi morala biti pri pripravi izjav o lastnostih dovoljena določena prilagodljivost, dokler so bistvene informacije, zahtevane v členu 6 Uredbe (EU) št. 305/2011, navedene na jasn in medsebojno povezan način.
- (6) Proizvajalci bi morali vsak posamezen proizvod povezati z ustreznim tipom proizvoda in danim sklopom ravni ali razredov lastnosti z enotno identifikacijsko oznako iz člena 6(2)(a) Uredbe (EU) št. 305/2011, da se zagotovi nedvoumno prepoznavanje proizvoda, zajetega v izjavi o lastnostih, v zvezi z ravnmi ali razredi lastnosti.
- (7) Namen člena 11(4) Uredbe (EU) št. 305/2011 je omogočiti prepoznavanje in sledljivost katerega koli posameznega gradbenega proizvoda s proizvajalčevo navedbo tipa, serije ali zaporedne številke. Ta namen se ne izpolnjuje z izjavo o lastnostih, ki bi se morala pozneje uporabiti za vse proizvode, ki ustrezajo opredelitvi tipa proizvoda v izjavi. Informacije, zahtevane v členu 11(4), zato ne bi smele biti obvezne v izjavi o lastnostih.

⁽¹⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 5.

- (8) Kadar so priglasi organi ustrezno identificirani, lahko navedba vseh certifikatov, preskusa, izračuna ali izdanih ocenjevalnih poročil postane obsežna in obremenjujoča, a ne prinese dodane vrednosti za uporabnike proizvodov, zajetih v izjavi o lastnostih. Proizvajalci zato ne bi smeli biti dolžni vključiti teh informacij v svoje izjave o lastnostih.
- (9) Proizvajalci, ki pripravljajo izjave o lastnostih in ki želijo izkoristiti poenostavitev ter navodila zaradi lažjega zagotavljanja takšnih izjav, bi morali imeti možnost to narediti čim prej, da se povečata učinkovitost in konkurenčnost evropskega gradbenega sektorja kot celote –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga III k Uredbi (EU) št. 305/2011 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Za izjave o lastnostih, izdane pred začetkom veljave te uredbe, ki so skladne s členom 6 Uredbe (EU) št. 305/2011 in prvotno Prilogo III k Uredbi, se šteje, da so skladne s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. februarja 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

„PRILOGA III

IZJAVA O LASTNOSTIH

Št.

1. Enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda:
2. Predvidena uporaba:
.....
3. Proizvajalec:
.....
4. Pooblaščen zastopnik:
.....
5. Sistemi ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti:
- 6a. Harmonizirani standard:
.....
Priglašeni organi:
.....
- 6b. Evropski ocenjevalni dokument:
.....
Evropska tehnična ocena:
.....
Organ za tehnično ocenjevanje:
Priglašeni organi:
7. Navedene lastnosti:
.....
8. Ustrezna tehnična dokumentacija in/ali specifična tehnična dokumentacija:
.....

Lastnosti proizvoda, navedenega zgoraj, so v skladu z navedenimi lastnostmi. Za izdajo te izjave o lastnostih je v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 odgovoren izključno proizvajalec, naveden zgoraj.

Podpisal za in v imenu proizvajalca:

[ime]

V [kraj] dne [datum izdaje]

[podpis]

Navodila za pripravo izjave o lastnostih**1. SPLOŠNO**

Namen teh navodil je usmerjati proizvajalce pri pripravi izjave o lastnostih v skladu z Uredbo (EU) št. 305/2011 na podlagi vzorca iz te priloge (v nadaljnjem besedilu: vzorec).

Ta navodila niso del izjav o lastnostih, ki jih izdajajo proizvajalci, in ne smejo biti priložena tem izjavam o lastnostih.

Proizvajalec mora pri pripravi izjave o lastnostih:

1. v izjavo vključiti besedilo in naslove iz vzorca, ki niso navedeni v oglatih oklepajih;
2. prazna mesta in oglate oklepaje nadomestiti s potrebnimi informacijami.

Proizvajalci lahko v izjavo o lastnostih vključijo tudi sklic na spletno stran, na kateri je na voljo kopija izjave o lastnostih v skladu s členom 7(3) Uredbe (EU) št. 305/2011. To je lahko vključeno za točko 8 ali na drugem mestu, na katerem ne vpliva na berljivost in jasnost obveznih informacij.

2. PRILAGODLJIVOST

Pod pogojem, da so informacije, zahtevane v členu 6 Uredbe (EU) št. 305/2011, navedene jasno, celovito in medsebojno povezano, je mogoče pri pripravi izjave o lastnostih:

1. uporabiti drugačno razporeditev kot v vzorcu;
2. združiti nekatere točke iz vzorca;
3. predstaviti točke iz vzorca v drugačnem vrstnem redu ali z eno ali več tabelami;
4. izpustiti nekatere točke iz vzorca, ki niso pomembne za proizvod, za katerega se pripravlja izjava o lastnostih. To je na primer potrebno zato, ker lahko izjava o lastnostih temelji na harmoniziranem standardu ali pa na evropski tehnični oceni, ki je bila izdana za proizvod, zaradi česar se druga možnost ne uporablja. Te izpustitve lahko zadevajo tudi točke o pooblaščenih zastopnikih ali o uporabi ustrezne tehnične dokumentacije in specifične tehnične dokumentacije;
5. točke predstaviti brez oštevilčenja.

Če proizvajalec želi izdati enotno izjavo o lastnostih za različne različice tipa proizvoda, je treba za vsako različico proizvoda ločeno in jasno navesti vsaj naslednje elemente: številko izjave o lastnostih, identifikacijsko oznako iz točke 1 in navedene lastnosti iz točke 7.

3. NAVODILA ZA IZPOLNJEVANJE OBRAZCA

Točka vzorca	Navodila
Številka izjave o lastnostih	To je referenčna številka izjave o lastnostih, predvidena v členu 9(2) Uredbe (EU) št. 305/2011. Izbira številke je prepuščena proizvajalcu. Ta številka je lahko enaka kot enotna identifikacijska oznaka tipa proizvoda, navedena v točki 1 vzorca.

Točka vzorca	Navodila
Točka 1	Navedite enotno identifikacijsko oznako tipa proizvoda iz člena 6(2)(a) Uredbe (EU) št. 305/2011. V členu 9(2) Uredbe (EU) št. 305/2011 je enotna identifikacijska oznaka, ki jo je določil proizvajalec in mora slediti oznaki CE, povezana s tipom proizvoda in tako tudi s sklopom ravni ali razredov lastnosti gradbenega proizvoda, kot je navedeno v izjavi o lastnostih, pripravljeni za proizvod. Poleg tega mora biti prejemnikom gradbenih proizvodov, zlasti njihovim končnim uporabnikom, omogočeno, da nedvoumno prepoznajo ta sklop ravni ali razredov lastnosti za kateri koli dani proizvod. Vsak gradbeni proizvod, za katerega je pripravljena izjava o lastnostih, bi zato moral njegov proizvajalec povezati z ustreznim tipom proizvoda in danim sklopom ravni ali razredov lastnosti z enotno identifikacijsko oznako, ki deluje tudi kot referenca iz člena 6(2)(a) Uredbe (EU) št. 305/2011.
Točka 2	Navedite predvideno uporabo ali seznam predvidenih vrst uporabe gradbenega proizvoda, kot jih predvideva proizvajalec, v skladu z veljavno harmonizirano tehnično specifikacijo.
Točka 3	Navedite ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov proizvajalca v skladu s členom 11(5) Uredbe (EU) št. 305/2011.
Točka 4	Ta točka se vključi in izpolni samo, če je določen pooblaščen zastopnik. V tem primeru navedite ime in naslov pooblaščenega zastopnika, katerega pooblastilo zajema naloge, opredeljene v členu 12(2) Uredbe (EU) št. 305/2011.
Točka 5	Navedite število veljavnih sistemov ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti gradbenega proizvoda, kot je določeno v Prilogi V Uredbe (EU) št. 305/2011. Če obstaja več sistemov, se navedejo vsi.
Točki 6a in 6b	Ker lahko proizvajalec pripravi izjavo o lastnostih na podlagi harmoniziranega standarda ali evropske tehnične ocene, ki je bila izdana za proizvod, se ti dve različni situaciji, predstavljeni v točkah 6a in 6b, obravnavata kot dve možnosti, od katerih se v izjavi o lastnostih uporabi in izpolni samo ena. V primeru točke 6a, tj. če izjava o lastnostih temelji na harmoniziranem standardu, navedite vse naslednje podatke: (a) referenčno številko harmoniziranega standarda in datum njegove izdaje (datirani sklic) in (b) identifikacijsko številko priglašanih organov. Pri navajanju imena priglašanih organov je bistvenega pomena, da je ime navedeno v izvirnem jeziku, brez prevoda v druge jezike. V primeru točke 6b, tj. če izjava o lastnostih temelji na evropski tehnični oceni, ki je bila izdana za proizvod, navedite vse naslednje podatke: (a) številko evropskega ocenjevalnega dokumenta in datum njegove izdaje; (b) številko evropske tehnične ocene in datum njene izdaje; (c) ime organa za tehnično ocenjevanje in (d) identifikacijsko številko priglašanih organov.

Točka vzorca	Navodila
Točka 7	V tej točki izjave o lastnostih navedite: (a) seznam bistvenih značilnosti, kot so določene v harmoniziranih tehničnih specifikacijah za predvideno uporabo ali predvidene vrste uporabe iz točke 2, in (b) za vsako bistveno značilnost: navedeno lastnost, izraženo z ravni, razredom ali opisom v povezavi s to značilnostjo, če lastnost za značilnost ni navedena, pa črke NPĐ (No Performance Determined – lastnost ni določena). To točko lahko izpolnite s tabelo, v kateri so navedene povezave med harmoniziranimi tehničnimi specifikacijami in sistemi ocenjevanja in preverjanja nespremenljivosti lastnosti, uporabljenimi za posamezno bistveno značilnost proizvoda, in lastnosti v zvezi s posamezno bistveno značilnostjo. Lastnosti morajo biti navedene jasno in nedvoumno. Zato jih v izjavi o lastnostih ni mogoče opisati samo z vstavitvijo formule za izračun, ki naj jo uporabijo prejemniki. Poleg tega morajo biti ravni ali razredi lastnosti, ki so predstavljeni v referenčnih dokumentih, ponovljeni v sami izjavi o lastnostih in jih zato ni mogoče izraziti zgolj z vstavitvijo sklicev na te dokumente v izjavo o lastnostih. Vendar pa se lahko lastnosti, ki so zlasti povezane s strukturnim odzivom gradbenega proizvoda, izrazijo s sklicem na ustrezno proizvodno dokumentacijo ali dokumente z izračuni strukturne zasnove. V tem primeru se ustrezni dokumenti priložijo izjavi o lastnostih.
Točka 8	Ta točka se vključi v izjavo o lastnostih in izpolni samo, če je uporabljena ustrezna tehnična dokumentacija in/ali specifična tehnična dokumentacija, v skladu s členi 36 do 38 Uredbe (EU) št. 305/2011, da se navedejo zahteve, ki jih izpolnjuje proizvod. V tem primeru v tej točki izjave o lastnostih navedite: (a) referenčno številko uporabljene specifične in/ali ustrezne tehnične dokumentacije in (b) zahteve, ki jih izpolnjuje proizvod.
Podpis	Mesta med oglatimi oklepaji nadomestite s potrebnimi informacijami in podpisom.“

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 575/2014**z dne 27. maja 2014****o spremembi Uredbe Komisije (EU) št. 383/2012 o določitvi tehničnih zahtev v zvezi z vozniškimi dovoljenji, ki vključujejo medij za shranjevanje (mikročip)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih ⁽¹⁾ in zlasti člena 1(2) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (EU) št. 383/2012 ⁽²⁾ se uporablja za vozniška dovoljenja z mikročipom in določa vrsto tehničnih zahtev.
- (2) Oddelek III.4.2 Priloge III k Uredbi (EU) št. 383/2012 določa sistem številčenja za EU-homologacijo, osnovan na številčni oznaki države članice, ki je podelila EU-homologacijo.
- (3) Ker je Hrvaška vstopila v Unijo, je treba zanjo predvideti registrsko številko, ki je skladna s številčnim vrstnim redom za UN/ECE-homologacijo.
- (4) Uredbo (EU) št. 383/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Odbora za vozniška dovoljenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Oddelek III.4.2 Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 383/2012 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. maja 2014

*Za Komisijo**Predsednik*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 403, 30.12.2006, str. 18.⁽²⁾ Uredba Komisije (EU) št. 383/2012 z dne 4. maja 2012 o določitvi tehničnih zahtev v zvezi z vozniškimi dovoljenji, ki vključujejo medij za shranjevanje (mikročip), (UL L 120, 5.5.2012, str. 1).

PRILOGA

Oddelek III.4.2 Priloge III k Uredbi Komisije (EU) št. 383/2012 se nadomesti z naslednjim:

„III.4.2 **Sistem številčenja**

Sistem številčenja za EU-homologacijo je sestavljen iz:

(a) črke ‚e‘, ki ji sledi številčna oznaka države članice, ki je podelila EU-homologacijo:

- 1 za Nemčijo
- 2 za Francijo
- 3 za Italijo
- 4 za Nizozemsko
- 5 za Švedsko
- 6 za Belgijo
- 7 za Madžarsko
- 8 za Češko
- 9 za Španijo
- 11 za Združeno kraljestvo
- 12 za Avstrijo
- 13 za Luksemburg
- 17 za Finsko
- 18 za Dansko
- 19 za Romunijo
- 20 za Poljsko
- 21 za Portugalsko
- 23 za Grčijo
- 24 za Irsko
- 25 za Hrvaško
- 26 za Slovenijo
- 27 za Slovaško
- 29 za Estonijo
- 32 za Latvijo
- 34 za Bolgarijo
- 36 za Litvo
- 49 za Ciper
- 50 za Malto;

(b) črk DL, pred katerima se nahaja vezaj in ki jima sledita dve številki, ki označujeta zaporedno številko, dodeljeno tej uredbi ali najnovejši tehnični spremembi te uredbe. Zaporedna številka za to uredbo je 00;

(c) enotne identifikacijske številke EU-homologacije, ki jo je dodelila država članica izdajateljica.

Primer sistema številčenja EU-homologacije: e50-DL00 12345.

Številka odobritve se shrani na mikročip v DG 1 za vsako vozniško dovoljenje, ki vključuje tak mikročip.“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 576/2014**z dne 27. maja 2014****o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.
- (2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 27. maja 2014

Za Komisijo

V imenu predsednika

Jerzy PLEWA

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)		
Oznaka KN	Oznaka tretje države ⁽¹⁾	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
0709 93 10	ZZ	65,6
	MA	29,9
	TR	111,2
0805 10 20	ZZ	70,6
	EG	41,2
	MA	41,0
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	44,0
	TR	121,8
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	130,6
	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 27. maja 2014

o spremembi Sklepa 2011/166/EU o ustanovitvi SHARE-ERIC

(2014/302/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 723/2009 z dne 25. junija 2009 o pravnem okviru Skupnosti za Konzorcij evropske raziskovalne infrastrukture (ERIC) ⁽¹⁾ in zlasti člena 11(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Konzorcij evropske raziskovalne infrastrukture za raziskavo o zdravju, staranju in upokojevanju v Evropi (SHARE-ERIC) je bil ustanovljen s Sklepom Komisije 2011/166/EU ⁽²⁾.
- (2) Statut SHARE-ERIC, priložen Sklepu 2011/166/EU, določa prenos uradnega sedeža z Nizozemske v Nemčijo takoj, ko nemški organi zagotovijo potrebno izjavo v skladu s členom 5(1)(d) Uredbe (ES) št. 723/2009.
- (3) Ker je Nemčija zagotovila izjavo, je SHARE-ERIC 21. septembra 2013 Komisiji predložil predlog za spremembo statuta v skladu s členom 11(1) Uredbe (ES) št. 723/2009.
- (4) Več sprememb, vključno s spremembo, ki upošteva prenos uradnega sedeža v Nemčijo, je začelo veljati v skladu s členom 11(4) Uredbe (ES) št. 723/2009.
- (5) Za ostale spremembe, ki določajo lastništvo in razširjanje podatkov SHARE-ERIC ter spreminjajo davčne oprostitve zaradi prenosa sedeža v Nemčijo, je potrebna odobritev Komisije.
- (6) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Odbora, ustanovljenega s členom 20 Uredbe (ES) št. 723/2009 –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Statut SHARE-ERIC, priložen Sklepu 2011/166/EU, se spremeni v skladu s Prilogo k temu sklepu.

Člen 2

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 27. maja 2014

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ UL L 206, 8.8.2009, str. 1.

⁽²⁾ Sklep Komisije 2011/166/EU z dne 17. marca 2011 o ustanovitvi SHARE-ERIC (UL L 71, 18.3.2011, str. 20).

PRILOGA

Statut SHARE-ERIC se spremeni:

1. člen 11(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. SHARE-ERIC je lastnik raziskave in vseh njenih podatkov, vključno z dodatki, ki jih potrdi SHARE, meta- in para-podatki ter vsemi datotekami z naslovi in povezavami, ter lastnik vseh pravic s področja intelektualne lastnine, ki izhajajo iz ustanovitve in opravljanja raziskave.“;

2. člen 12(1) se nadomesti z naslednjim:

„1. SHARE-ERIC po čiščenju, pripisovanju in dokumentiranju podatkov ter po upoštevanju mednarodne in nacionalne zakonodaje o varstvu zasebnosti zbrane podatke takoj posreduje znanstveni skupnosti.“;

3. člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Davčne oprostitve na podlagi točke (g) člena 143(1) in točke (b) člena 151(1) Direktive 2006/112/ES in v skladu s členoma 50 in 51 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 (*) se uporabljajo za nakupe blaga in storitev, ki so namenjeni za uradno uporabo SHARE-ERIC, ki jih nabavlja in plača SHARE-ERIC in za katere znesek DDV, ki ga je treba povrniti, presega 25 EUR na račun. Javna naročila posameznih članov niso upravičena do teh oprostitvev.“

Vendar uporaba prvega pododstavka ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence.

(*) UL L 77, 23.3.2011, str. 1.“;

(b) dodata se odstavka 5 in 6:

„5. Trošarinskemu blagu, kakor je opredeljeno v točkah (b) in (c) člena 1(1) Direktive Sveta 2008/118/ES (*), se lahko odobri oprostitvev plačila trošarine v skladu s točko (b) člena 12(1) navedene direktive, če je to trošarinsko blago namenjeno izključno za uradno uporabo SHARE-ERIC ter ga nabavlja in plača SHARE-ERIC.“

Oprostitev plačila trošarin se ne odobri za trošarinsko blago, namenjeno za osebno uporabo zaposlenih pri SHARE-ERIC ali tretjih oseb.

6. Trošarine, plačane za energente in električno energijo, kakor so opredeljeni v točki (a) člena 1(1) Direktive 2008/118/ES, se lahko povrnejo v skladu s točko (b) člena 12(1) in členom 12(2) navedene direktive, če so navedeni energenti in električna energija namenjeni izključno za uradno uporabo SHARE-ERIC ter jih nabavlja in plača SHARE-ERIC, znesek trošarin pa presega 25 EUR na račun.

Oprostitev plačila trošarin se ne odobri za energente in električno energijo, namenjene za osebno uporabo zaposlenih pri SHARE-ERIC ali tretjih oseb.

(*) UL L 9, 14.1.2009, str. 12.“

SKLEP EVROPSKE CENTRALNE BANKE**z dne 20. februarja 2014****o prepovedi denarnega financiranja in obrestovanju vlog države s strani nacionalnih centralnih bank****(ECB/2014/8)****(2014/303/EU)**

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti druge alineje člena 132(1) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti druge alineje člena 34.1 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 271(d) Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 35.6 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, v povezavi z deveto uvodno izjavo Uredbe Sveta (ES) št. 3603/93 ⁽¹⁾, je Svet ECB zadolžen, da ocenjuje, ali nacionalne centralne banke (NCB) spoštujejo svoje obveznosti po Pogodbah. V ta namen Svet ECB spremlja, ali NCB spoštujejo prepoved denarnega financiranja, kot je določena v členu 123 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Cilj tega sklepa je pojasniti merila, ki jih bo Evropska centralna banka (ECB) v okviru zgoraj omenjene vloge Sveta ECB glede spremljanja uporabila za vprašanja obrestovanja vlog, ki jih imajo države in osebe javnega prava pri njihovih centralnih bankah, v odnosu do prepovedi denarnega financiranja po Pogodbi.
- (2) Za namene spremljanja spoštovanja prepovedi denarnega financiranja iz člena 123 Pogodbe o delovanju Evropske unije bo ECB upoštevala obrestovanje vlog države, pri katerem obrestne mere ne bi smele biti višje od ustreznih obrestnih mer na denarnem trgu. Ta sklep opredeljuje tržne obrestne mere, ki bodo služile kot zgornje meje za obrestovanje vlog države in se bodo upoštevale pri spremljanju spoštovanja s Pogodbo od 1. decembra 2014 –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1**Opredelitev pojmov**

V tem sklepu:

- (a) „država“ pomeni vse javne subjekte, navedene v členu 123 Pogodbe, kot se razlaga glede na Uredbo (ES) št. 3603/93, razen kreditnih institucij v javni lasti, ki jih NCB in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani NCB obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije;
- (b) „vloge države“ pomenijo vloge čez noč in vezane vloge, ki jih NCB sprejmejo od države;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL L 332, 31.12.1993, str. 1).

- (c) „tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč“: (i) v zvezi z vlogami čez noč v eurih pomeni obrestno mero EONIA (referenčna obrestna mera za nezavarovana medbančna posojila čez noč v eurih) in (ii) v zvezi z vlogami čez noč v drugi valuti pomeni primerljivo obrestno mero;
- (d) „tržna obrestna mera za zavarovana posojila“: (i) v zvezi z vezanimi vlogami v eurih pomeni obrestno mero EUREPO (referenčna obrestna mera na eurskem repo trgu) s primerljivo zapadlostjo, če je na voljo, in (ii) v zvezi z vezanimi vlogami v drugi valuti pomeni primerljivo obrestno mero.

Člen 2

Obrestovanje vlog države in spoštovanje prepovedi denarnega financiranja

1. Za namene spremljanja spoštovanja prepovedi denarnega financiranja se uporabljajo naslednje zgornje meje za obrestovanje vlog države pri NCB:
 - (a) za vloge čez noč se uporablja tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč;
 - (b) za vezane vloge se uporablja tržna obrestna mera za zavarovana posojila ali, če ta ni na voljo, tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč.
2. Spoštovanje zgornjih meja iz odstavka 1 se ocenjuje glede na vsa pomembna dejstva, specifična za vsak posamezni primer.

Člen 3

Začetek veljavnosti

1. ECB določbe tega sklepa uporablja od 1. decembra 2014.
2. Ta sklep začne veljati 22. februarja 2014.

V Frankfurtu na Majni, 20. februarja 2014

Predsednik ECB
Mario DRAGHI

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 20. februarja 2014

o domačih poslih upravljanja s sredstvi in obveznostmi s strani nacionalnih centralnih bank

(ECB/2014/9)

(2014/304/EU)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti členov 12.1 in 14.3 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enotna denarna politika zahteva, da Evropska centralna banka (ECB) opredeli splošna načela, ki jih morajo nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), upoštevati, ko na lastno pobudo izvajajo domače posle s sredstvi in obveznostmi; ti posli ne bi smeli ovirati enotne denarne politike.
- (2) Pogodbe o začasni prodaji, ki jih NCB sklepajo z nacionalnimi centralnimi bankami, ki niso članice Eurosistema, lahko ob njihovi uveljavitvi vplivajo na likvidnost v euroobmočju in s tem na enotno denarno politiko. Zaradi tega je Svet ECB s ciljem, da bolje zaščiti celovitost enotne denarne politike, 22. oktobra 2009 odločil, da je za nekatere dogovore o likvidnosti med NCB in nacionalnimi centralnimi bankami, ki niso članice Eurosistema, potrebna njegova predhodna odobritev.
- (3) Določiti je treba omejitve obrestovanja vlog države pri NCB kot fiskalnih agentih po členu 21.2 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB), da bi se ohranila celovitost enotne denarne politike in spodbudilo plasiranje vlog države na trg, kar bi olajšalo upravljanje likvidnosti in izvajanje denarne politike Eurosistema. Uvedba zgornje meje za obrestovanje vlog države na podlagi obrestnih mer na denarnem trgu poleg tega tudi lajša spremljanje spoštovanja prepovedi denarnega financiranja s strani NCB, ki ga ECB izvaja v skladu s členom 271(d) Pogodbe.
- (4) Glede na to, da so vloge države, ki so povezane s programi Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada in drugimi primerljivimi programi finančne podpore, po naravi izredne in začasne, veljavni postopki ne bi smeli omejiti možnosti nacionalne države, da ima vloge pri svoji NCB, ne nazadnje zato, ker je lahko imetje takih vlog del pogojev zadevnega programa. Izvzetje teh vlog iz mejnega zneska ne ovira enotne denarne politike v enaki meri kot imetje vlog države v drugih državah članicah, katerih valuta je euro –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta smernica se uporablja za vse posle NCB, ki obsegajo zneske v eurih, vključno s posli, ki jih NCB izvedejo kot principal za svoj račun ali kot agent za račun tretjih oseb ali kot principal in agent hkrati. Ne uporablja se za naslednje posle:

- (a) odprte ponudbe in operacije, ki jih NCB izvajajo na pobudo ECB, zlasti operacije, ki se izvajajo v skladu s Smernico ECB/2011/14 ⁽¹⁾;
- (b) transakcije s plemenitimi kovinami in devizne posle proti euru, ki jih zajema Smernica ECB/2003/12 ⁽²⁾;
- (c) posle NCB, povezane z izredno likvidnostno pomočjo.

2. Člena 7 in 8 se ne uporabljata za posle, ki jih NCB izvajajo:

- (a) ko nastopajo v vlogi fiskalnih agentov v skladu s členom 21.2 Statuta ESCB;
- (b) za svoje upravne namene ali za svoje zaposlene v skladu s členom 24 Statuta ESCB;
- (c) pri upravljanju pokojninskega sklada za svoje zaposlene;
- (d) pri upravljanju depozitne sheme za svoje zaposlene ali druge stranke;
- (e) pri prenosu svojega dobička državi.

Člena 6 in 9 se ne uporabljata za posle pokojninskega sklada NCB za njene zaposlene, ki ga upravlja avtonomna institucija. Poleg tega se zahteve za naknadno poročanje iz členov 6 in 9 ne uporabljajo za posle, ki jih NCB izvajajo za svoje upravne namene, ali transakcije z vlogami v zvezi s tekočimi računi, ki jih imajo zaposleni in druge stranke pri NCB.

3. Ta smernica se ne uporablja za posle znotraj okvira storitev Eurosistema na področju upravljanja rezerv, razen zahtev za naknadno poročanje iz člena 6(1).

4. Brez poseganja v odstavke 1 zgoraj se člena 5 in 11 uporabljata za vloge države, denominirane v eurih ali v tuji valuti.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej smernici:

- (a) „pogodba o začasni prodaji“ pomeni pogodbo, s katero se NCB in nacionalna centralna banka zunaj euroobmočja dogovorita za izvedbo enega ali več določenih repo poslov. Pri repo poslu se ena stranka zaveže kupiti od druge stranke (ali drugi stranki prodati) vrednostne papirje, denominirane v eurih, proti plačilu dogovorjene cene v eurih na datum trgovanja, ob hkratnem dogovoru, da bo drugi stranki prodala (ali od druge stranke kupila) enakovredne vrednostne papirje proti plačilu druge dogovorjene cene v eurih na datum zapadlosti;
- (b) „država“ pomeni vse javne subjekte države članice ali katere koli javne subjekte Unije, navedene v členu 123 Pogodbe, kot se razlaga glede na Uredbo Sveta (ES) št. 3603/93 ⁽³⁾, razen kreditnih institucij v javni lasti, ki jih NCB in ECB pri zagotavljanju rezerv s strani NCB obravnavajo enako kakor zasebne kreditne institucije;

⁽¹⁾ Smernica ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema (UL L 331, 14.12.2011, str. 1).

⁽²⁾ Smernica ECB/2003/12 z dne 23. oktobra 2003 za transakcije sodelujočih držav članic s svojimi operativnimi deviznimi sredstvi po členu 31.3 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (UL L 283, 31.10.2003, str. 81).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3603/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi iz členov 104 in 104b(1) Pogodbe (UL L 332, 31.12.1993, str. 1).

- (c) „vloge države“ pomenijo vloge čez noč in vezane vloge, ki jih NCB sprejmejo od države, vključno z vlogami v tujih valutah;
- (d) „tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč“: (a) v zvezi z vlogami čez noč v domači valuti pomeni obrestno mero EONIA (referenčna obrestna mera za nezavarovana medbančna posojila čez noč v eurih); (b) v zvezi z vlogami čez noč v tuji valuti pomeni primerljivo obrestno mero;
- (e) „tržna obrestna mera za zavarovana posojila“: (a) v zvezi z vezanimi vlogami v domači valuti pomeni obrestno mero EUREPO (referenčna obrestna mera na eurskem repo trgu) s primerljivo zapadlostjo, če je na voljo; in (b) v zvezi z vezanimi vlogami v tuji valuti pomeni primerljivo obrestno mero;
- (f) „bruto domači proizvod“ pomeni vrednost celotne proizvodnje blaga in storitev, zmanjšano za vmesno potrošnjo in povečano za neto davke na proizvode in uvoz, posameznega gospodarstva v določenem obdobju;
- (g) „obrestna mera mejnega depozita“ pomeni vnaprej določeno obrestno mero, ki velja za nasprotno stranke pri uporabi mejnega depozita Eurosistema za vezavo vlog čez noč pri NCB.

Člen 3

Organizacijska vprašanja

1. NCB vzpostavijo, Izvršilni odbor pa spremlja ustrezne ureditve, ki nasprotnim strankam omogočajo razlikovanje med posli, ki jih NCB izvajajo po tej smernici, in operacijami Evropskega sistema centralnih bank, ki jih NCB izvajajo v skladu z instrumenti in postopki, določenimi v Smernici ECB/2011/14.
2. NCB vzpostavijo ustrezne ureditve, s katerimi zagotovijo, da NCB pri izvajanju poslov, ki jih zajema ta smernica, ne uporabljajo zaupnih informacij o denarni politiki.
3. NCB obvestijo ECB o ureditvah, ki jih vzpostavijo v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 4

Predhodna odobritev pogodb o začasni prodaji z nacionalnimi centralnimi bankami, ki niso članice Eurosistema

1. Preden NCB sklenejo pogodbe o začasni prodaji z nacionalnimi centralnimi bankami, ki niso članice Eurosistema, te pogodbe predložijo ECB v predhodno odobritev Sveta ECB.
2. NCB svoje zahteve za predhodno odobritev predložijo ECB karseda vnaprej pred predvidenim datumom sklenitve pogodb o začasni prodaji. Vsaka zahteva mora vsebovati najmanj naslednje informacije:
 - (a) identiteto nasprotno stranke pogodbe o začasni prodaji;
 - (b) namen pogodbe o začasni prodaji;
 - (c) kolikor je že na voljo, znesek in datume določenih repo poslov; predviden skupni znesek teh poslov;
 - (d) zapadlost pogodbe o začasni prodaji in, kolikor je že na voljo, zapadlost določenih repo poslov, ki se bodo izvedli;
 - (e) vse druge informacije, ki jih NCB, ki predloži zahtevo, šteje za pomembne.
3. Svet ECB na vsako zahtevo odgovori čim prej, v vsakem primeru pa najpozneje v 40 delovnih dneh po prejemu zahteve.
4. Ko prejme zahtevo za predhodno odobritev, Svet ECB upošteva:
 - (a) poglobitveni cilj zagotavljanja celovitosti denarne politike;
 - (b) ohranjanje učinkovitosti upravljanja likvidnosti v eurih s strani Eurosistema;

- (c) usklajen pristop Eurosistema glede izvajanja repo poslov z nacionalnimi centralnimi bankami, ki niso članice Eurosistema;
 - (d) enakost pogojev za vse kreditne institucije, ki se nahajajo v državi članici, katere valuta je euro.
5. Če Svet ECB meni, da pogodba o začasni prodaji ne bi bila skladna s cilji, določenimi v odstavku 4, lahko zahteva, da se pogodba o začasni prodaji, ki mu je bila predložena v odobritev:
- (a) sklene na poznejši datum od prvotno načrtovanega; ali
 - (b) na določen način spremeni in, preden jo lahko zadevna NCB sklene, ponovno predloži v odobritev.
6. Svet ECB si prizadeva ugoditi zahtevam NCB za predhodno odobritev, ob upoštevanju načel sorazmernosti in nediskriminacije.

Člen 5

Omejitve obrestovanja vlog države

1. Za obrestovanje vlog države veljajo naslednje zgornje meje:
- (a) za vloge čez noč je to tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč;
 - (b) za vezane vloge je to tržna obrestna mera za zavarovana posojila ali, če ta ni na voljo, tržna obrestna mera za nezavarovana posojila čez noč.
2. Na kateri koli koledarski dan se skupni znesek vseh vlog čez noč in vezanih vlog države pri NCB, ki presega višjega od: (a) 200 milijonov EUR; ali (b) 0,04 % bruto domačega proizvoda države članice, v kateri ima NCB sedež, obrestuje po obrestni meri 0 %.
3. Za vloge države, povezane s programi Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada in drugimi primerljivimi programi finančne podpore, ki so na računih pri NCB, se uporablja odstavek 1, toda te vloge se ne upoštevajo pri znesku mejne vrednosti iz odstavka 2.

Člen 6

Poročanje

1. NCB vnaprej poročajo ECB skupen neto likvidnostni učinek njihovih domačih poslov upravljanja s sredstvi in obveznostmi v kontekstu splošnega okvira Eurosistema za upravljanje likvidnosti. NCB vključi prenos njenega dobička državi v svojo napoved avtonomnih dejavnikov likvidnosti najmanj en teden pred prenosom. Poleg tega NCB z ustreznimi ukrepi zagotovi, da naložbeni posli in depozitne sheme ne povzročijo likvidnostnih učinkov, ki jih ni mogoče točno napovedati.
2. NCB enkrat mesečno naknadno poročajo ECB podrobnosti o poslih, ki so jih izvedle v preteklem mesecu, pri čemer uporabijo obliko za naknadno poročilo iz Priloge II k tej smernici. V zvezi z mesečnim naknadnim poročilom se za mesečni promet uporablja splošna mejna vrednost v višini 500 milijonov EUR za vsako posamezno kategorijo, navedeno v Prilogi II, pri čemer se posli v odnosu do mejne vrednosti upoštevajo na naslednji način:
- (a) bruto vsota nakupov, prodaj in odkupov za vsako od naslednjih kategorij:
 - (i) naložbeni posli;
 - (ii) upravljanje pokojninskih skladov;
 - (iii) dejavnosti v vlogi fiskalnega agenta;
 - (b) bruto vsota poslov posoje in izposoje vrednostnih papirjev za naslednje kategorije:
 - (i) posojanje vrednostnih papirjev; in
 - (ii) repo posli;

- (c) bruto vsota odobrenih kreditov in sprejetih vlog za kategorijo kreditne in depozitne sheme;
- (d) znesek za vsako od naslednjih kategorij:
 - (i) obveznosti do tretjih oseb; in
 - (ii) transferji in subvencije.

Če je bruto vsota poslov v kategoriji pod zadevno mejno vrednostjo, NCB v poročilo vpišejo nulo, enako kot v primerih, kadar ni bil izveden noben posel. NCB se lahko odločijo, da bodo ECB še naprej poročale vse njihove posle, tudi če mejna vrednost za eno ali več kategorij ni dosežena (polno poročanje).

V zvezi s posli v eurih, ki se izvedejo znotraj okvira storitev Eurosistema na področju upravljanja rezerv, morajo NCB izpolnjevati tudi vse druge veljavne zahteve za poročanje.

3. Če se na podlagi zahtev za poročanje odkrije, da so domači posli upravljanja s sredstvi in obveznostmi določene NCB v nasprotju z zahtevami enotne denarne politike, lahko ECB da posebna navodila glede ravnanja pri poslih upravljanja s sredstvi in obveznostmi zadevne NCB.

Člen 7

Mejne vrednosti

1. Posli se ne smejo izvajati nad mejno vrednostjo iz Priloge I k tej smernici brez predhodne odobritve ECB. Ta mejna vrednost se uporablja tudi za repo posle, brez poseganja v postopek predhodne odobritve za pogodbe o začasni prodaji iz člena 4.
2. Poleg mejne vrednosti za dnevno skupno vrednost poslov iz Priloge I k tej smernici lahko ECB opredeli in uporabi dodatne mejne vrednosti za kumulativne nakupe ali prodaje sredstev in obveznosti s strani NCB v katerem koli določenem časovnem obdobju.
3. Svet ECB lahko kadar koli spremeni mejno vrednost iz Priloge I k tej smernici.

Člen 8

Postopek za predložitev zahteve in pridobitev predhodne odobritve

1. NCB svoje zahteve za predhodno odobritev pošljejo karseda vnaprej. Kadar mora biti posel poravnan na isti dan ali naslednji delovni dan, mora ECB te zahteve prejeti najpozneje do 9.00 (⁽¹⁾) na predvideni datum trgovanja. Za druge posle mora ECB prejeti ustrezno zahtevo najpozneje do 11.00 na predvideni datum trgovanja.
2. Zahteva NCB mora biti pripravljena v skladu s Prilogo III k tej smernici. Kadar se posel, za katerega je bila vložena zahteva za odobritev in ki je bil odobren, ne izvede v skladu s predhodno odobritvijo, NCB nemudoma obvesti ECB.
3. V izjemnih okoliščinah lahko NCB, ki izvajajo posle posoje vrednostnih papirjev z zavarovanjem, v primerih kadar udeleženci na trgu niso zmožni zagotoviti določenih vrednostnih papirjev, svoje zahteve pošljejo v pozno predhodno odobritev istega dne pozno popoldne.
4. ECB odgovori na zahtevo NCB za predhodno odobritev čim prej, na zahtevo za pozno predhodno odobritev istega dne pa nemudoma. Pri poslih, ki se morajo poravnati na datum trgovanja ali naslednji delovni dan, ECB odgovori do 10.15 na predvideni datum trgovanja. Pri drugih poslih ECB odgovori do 13.00 na predvideni datum trgovanja. Če NCB ne prejme odgovora do tega roka, se po tem, ko preveri, da je ECB prejela njeno zahtevo in da odgovor ni bil poslan, od 13.15 šteje, da je bila odobritev dana.

(¹) Vsa sklicevanja so na srednjeevropski čas, ki upošteva spremembo na srednjeevropski poletni čas.

5. ECB vse zahteve preuči z namenom zagotavljanja skladnosti z enotno denarno politiko Eurosistema, ob upoštevanju tako učinka poslov posamezne NCB kot skupnega učinka teh poslov v državah članicah, katerih valuta je euro. Brez poseganja v navedeno ECB poskuša ugoditi zahtevam NCB.

Člen 9

Spremljanje

1. Izvršilni odbor enkrat letno Svetu ECB predloži poročilo o izvajanju in uporabi te smernice. To poročilo mora zajemati informacije o:

- (a) uporabi postopka predhodne odobritve;
- (b) praksi NCB pri domačih poslih upravljanja s sredstvi in obveznostmi;
- (c) spoštovanju te smernice.

2. V primeru dvoma glede spoštovanja člena 5(1) do (3) lahko ECB zahteva informacije od NCB.

Člen 10

Zaupnost

Vse informacije in podatki, ki se izmenjajo v okviru zgornjih postopkov, vključno s poročilom o spremljanju iz člena 9, se obravnavajo kot zaupni.

Člen 11

Prehodna določba

Za vezane vloge države pri NCB se uporablja člen 5(1), toda te vloge se pri mejnem znesku, omenjenem v členu 5(2), upoštevajo šele od 1. decembra 2015.

Člen 12

Začetek učinkovanja in izvedba

- 1. Ta smernica začne učinkovati dva dneva po sprejetju.
- 2. NCB sprejmejo potrebne ukrepe za uskladitev s to smernico do 1. decembra 2014. ECB sporočijo besedila in sredstva, ki se nanašajo na te ukrepe, najpozneje do 31. oktobra 2014.

Člen 13

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na NCB.

V Frankfurtu na Majni, 20. februarja 2014

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Mario DRAGHI

PRILOGA I

MEJNE VREDNOSTI ZA DOMAČE POSLE NCB S SREDSTVI IN OBVEZNOSTMI, IZVEDENE V ISTEM DNEVU

Mejna vrednost, ki se uporablja

**Učinek datuma poravnave
(neto skupna vrednost poslov) ⁽¹⁾**

200 milijonov EUR

⁽¹⁾ Dnevni neto likvidnostni učinek načrtovanih poslov, ki se morajo poravnati na isti datum, tj. datum trgovanja ali datum, ki sledi datumu trgovanja.

MESEČNO NAKNADNO POROČILO O DOMAČIH POSLIH UPRAVLJANJA S SREDSTVI IN OBVEZNOSTMI

	Kategorije poslov										
	Naložbeni posli	Upravljanje pokojninskih skladov	Dejavnosti v vlogi fiskalnega agenta		Posojanje vrednostnih papirjev	Repo posli		Kreditne in depozitne sheme		Obveznosti do tretjih oseb	Transferji in subvencije
Način izvedbe posla	1. bilančno 2. zabilančno	1. bilančno 2. zabilančno	1. bilančno 2. zabilančno	Število poslov	nnnnnn	nnnnnn	Število poslov	nnnnnn	Vrsta posla	xxxxx	xxxxx
Število poslov	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Posoja vrednostnih papirjev	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	Odobritev kreditov	(XX) mio. EUR	Način izvedbe posla	1. bilančno 2. zabilančno	1. bilančno 2. zabilančno
Nakup	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	Izposoja vrednostnih papirjev	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	Sprejem vlog	(XX) mio. EUR	Število poslov	nnnnnn	nnnnnn
Prodaja	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR						Znesek	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR
Odkup	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR	(XX) mio. EUR								

PRILOGA III

OBLIKA ZA ZAHTEVE ZA PREDHODNO ODOBRITEV VELIKIH POSLOV

Ime spremenljivke	Opis spremenljivke	Kodifikacija	Obvezno polje
Identifikacijska oznaka	Enolična identifikacijska oznaka za skupino poslov (posli z vrednostnimi papirji ali drugi posli) z istim datumom trgovanja in poravnave, ki je sestavljena iz zaporedja števil, pred katerimi stoji dvomestna ISO koda države.	ISnn	Samodejno ustvari aplikacija.
Datum trgovanja	Datum trgovanja za načrtovano skupino poslov.	llll/mm/dd	Da
Datum poravnave	Datum poravnave (ali začetni datum v primeru terminskih poslov) za načrtovano skupino poslov.	llll/mm/dd	Da
Nakup in posojanje	V primeru nakupa vrednostnih papirjev/ drugih instrumentov ali odobritve kreditov ali posoje/izposoje vrednostnih papirjev se mora navesti kumulativni znesek.	[YY] milijonov EUR	Ne (Če so načrtovani samo posli prodaje, se pusti prazno.)
Prodaja in sprejemanje vlog	V primeru prodaje vrednostnih papirjev/ drugih instrumentov ali sprejema vlog se mora navesti kumulativni znesek.	[XX] milijonov EUR	Ne (Če so načrtovani samo posli nakupa, se pusti prazno.)
Učinek na projekcije likvidnosti	Navedba učinka na projekcije likvidnosti za datum poravnave v primeru odobritve zahteve glede na zadnjo dnevno napoved likvidnosti, predloženo ECB ob 8.00. V primeru zavrnitve zahteve to polje ECB pomaga identificirati povratni učinek na projekcije likvidnosti.	[ZZ] milijonov EUR	Da (Če je bil skupni učinek na projekcije likvidnosti ECB že sporočen, se v to polje vnese nula.)
Vrsta posla	Navedba vrste posla: 1. posel z vrednostnimi papirji 2. drug posel	Vrsta posla se izbere iz seznama v polju, ki ga ponudi sistem.	Da (Uporabnik mora označiti vrsto posla.)
Nameravan način izvedbe posla	Opis nameravanega načina izvedbe poslov, in sicer z navedbo ene od naslednjih možnosti: 1. bilančni posel 2. zabilančni posel	Nameravan način izvedbe posla se izbere iz seznama v polju, ki ga ponudi sistem.	Ne (Uporabnik se prosto odloči, ali bo navedel nameravan način izvedbe posla.)

Ime spremenljivke	Opis spremenljivke	Kodifikacija	Obvezno polje
Poljubno besedilo	Kakršna koli informacija, ki bi bila pri izvajanju funkcije ECB glede upravljanja likvidnosti v pomoč pri oceni neto likvidnostnega učinka v kontekstu zadevnega obdobja analize likvidnosti in zadnje napovedi likvidnosti. Na primer, če učinek na projekcije likvidnosti ni trajen, ampak se bo v bližnji prihodnosti preobrnil, mora uporabnik v polju za poljubno besedilo podati komentar o vplivu na likvidnost po datumu poravnave. Uporabnik bi lahko navedel tudi dodatne podrobnosti o vsakem posameznem poslu, kot je vrsta, velikost ali namen posla.	Katera koli kombinacija števil in črk iz vnaprej opredeljenega nabora znakov H1 in H2 ⁽¹⁾ .	Ne

⁽¹⁾ Simboli, ki se lahko uporabijo v obliki poljubnega besedila, so določeni v oddelku 1.1.4.7 Priloge 4 k dokumentu z naslovom *H1&H2 System Design* z dne 22. avgusta 1997.

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL